

แบบรายงานผลการประชาฯ ในประเทศ ในหลักสูตรที่หน่วยงานภายนอกเป็นผู้จัด

ตามที่นักศึกษาได้รับอนุมัติที่ กท.๐๓๐๗/๔๒๑๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๖
 ข้าพเจ้า (ชื่อ - สกุล) นางสุภาวดี นามสกุล เอียวสารคุ
 ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ สังกัด สาขา/ฝ่าย/โรงพยาบาล การพยาบาล
 กอง โรงพยาบาลตากสิน สำนัก/สำนักงานเขต สำนักการแพทย์
 ได้รับอนุมัติให้ไป (ฝึกอบรม/ประชุม/ศูนย์/ปฏิบัติการวิจัย) ในประเทศ หลักสูตรการพยาบาลเฉพาะทาง
 สาขา การพยาบาลเวชปฏิบัติการบำบัดทดแทน (การฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม) ระหว่างวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๗
 ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๗ ณ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมกับ ฝ่ายการพยาบาล
 โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ
 โดยเบิกค่าลงทะเบียนเป็นเงิน ๗๕,๐๐๐.- บาท (เจ็ดหมื่นห้าพันบาทถ้วน)

ขอนี้ได้เสร็จสิ้นการประชาฯ แล้ว จึงขอรายงานผลการฝึกอบรมฯ ในหัวข้อต่อไปนี้

๑. เนื้อหา ความรู้ ทักษะ ที่ได้เรียนรู้จากการประชาฯ
๒. การนำไปใช้ประโยชน์ในงานของหน่วยงาน/ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนางาน
๓. ความคิดเห็นต่อหลักสูตรการประชาฯ ดังกล่าว (เช่น เนื้อหา/ความคุ้มค่า/วิทยากร/
 การจัดหลักสูตร เป็นต้น)

(กรุณาแนบเอกสารที่มีเนื้อหารอบถ้วนตามหัวข้อข้างต้น)

ลงชื่อ.....สุภาวดี เอียวสารคุ ผู้รายงาน
 (นางสุภาวดี เอียวสารคุ)
 พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

สรุประยงานการอบรม

เรื่อง

การพยาบาลเฉพาะทาง

สาขา การพยาบาลเวชปฏิบัติการบำบัดทดแทนไต (การฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม)

วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๗ - วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๗

ณ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมกับ ฝ่ายการพยาบาล
โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ

จัดทำโดย

นางสุภาวดี เขียวสารคุ

ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

ฝ่ายการพยาบาล กลุ่มการกิจด้านการพยาบาล
โรงพยาบาลตากสิน สำนักการแพทย์
กรุงเทพมหานคร

รายงานการศึกษา ฝึกอบรม ประชุม ดูงาน สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย ในประเทศไทย
หลักสูตร การพยาบาลเฉพาะทาง
สาขา การพยาบาลเวชปฏิบัติการบำบัดทดแทน (การฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม)
วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๗ - วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๗
ณ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมกับ ฝ่ายการพยาบาล
โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑.๑ ชื่อ/นามสกุล นางสุภาวดี เจียสาระคุ
อายุ ๓๘ ปี
การศึกษา พยาบาลศาสตร์บัณฑิต
ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
หน้าที่ความรับผิดชอบ ปฏิบัติงานให้การพยาบาลผู้ป่วยที่ได้รับการบำบัดทดแทนโดยแพทย์ผู้ป่วยที่มารับบริการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม

๑.๒ ชื่อเรื่อง อบรมการพยาบาลวิสัญญีด้านระบบประสาท รูปแบบอบรมเชิงปฏิบัติการ
เพื่อ ศึกษา ฝึกอบรม ประชุม ดูงาน

งบประมาณ สัมมนา ปฏิบัติงานวิจัย เงินบำรุงโรงพยาบาล เงินบำรุงโรงพยาบาล
 ทุนส่วนตัว

จำนวนเงิน ๗๕,๐๐๐ บาท (เจ็ดหมื่นห้าพันบาทถ้วน)

วันเดือนปี วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๗ - วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๗

สถานที่ ณ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมกับ
ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ

คุณวุฒิ/วุฒิบัตรที่ได้รับ ประกาศนียบัตรการพยาบาลเฉพาะทาง สาขาวิชาการพยาบาล เวชปฏิบัติการบำบัดทดแทน (การฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม)

การเผยแพร่รายงานผลการศึกษา / ฝึกอบรม / ประชุม สัมมนา ผ่านเว็บไซต์สำนักการแพทย์ และ
กรุงเทพมหานคร

ยินยอม ไม่ยินยอม

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลที่ได้รับจากการอบรม

๒.๑ วัตถุประสงค์

หลักสูตรการฝึกอบรมการพยาบาลเฉพาะทาง สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติการบำบัดทดแทน (การฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม) เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ นโยบาย และระบบบริการสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดทดแทนโดยมีความรู้และทักษะในการพยาบาล ผู้ป่วยโรคไตวายเรื้อรังระยะต่างๆจนถึงโรคไตวายระยะสุดท้ายที่ได้รับการบำบัดทดแทนโดยด้วยวิธีการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียมสามารถประเมินปัญหา ป้องกัน และจัดการกับความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ป่วย มีทักษะในการให้การพยาบาลและการบำบัดทดแทนโดยด้วยการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม ใช้อุปกรณ์หรือเทคโนโลยีขั้นสูงที่เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้อง ปลอดภัยและประสานการทำงานกับทีมสุขภาพและบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้ป่วยโรคไตได้รับการรักษาพยาบาลอย่างต่อเนื่องและใช้หลักฐานเชิงประจำตัวในการพัฒนาคุณภาพการพยาบาลผู้ป่วยโรคไตวายระยะสุดท้ายได้

๒.๒ เนื้อหาโดยย่อ

องค์ประกอบของหลักสูตร จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร ๑๙ หน่วยกิต

- วิชาแกน ๒ หน่วยกิต
- วิชาสาขาวิชานิพัทธ์ ๒ หน่วยกิต
- วิชาเฉพาะสาขา ๑๕ หน่วยกิต
- ภาคทฤษฎี ๗ หน่วยกิต
- ภาคปฏิบัติ ๘ หน่วยกิต

รายละเอียดวิชา

พย. ๐๑๑ นโยบายและระบบสุขภาพ จำนวนหน่วยกิต ๒ หน่วยกิต

พย. ๐๑๒ การประเมินภาวะสุขภาพขั้นสูง และการตัดสินทางคลินิก จำนวนหน่วยกิต ๒ หน่วยกิต

พย. ๐๑๓ การจัดการพยาบาลสำหรับผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง จำนวนหน่วยกิต ๒ หน่วยกิต

พย. ๐๑๔ การพยาบาลผู้ป่วยที่ได้รับการบำบัดทดแทนไต จำนวนหน่วยกิต ๒ หน่วยกิต

พย. ๐๑๕ การพยาบาลผู้ป่วยที่ได้รับการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม จำนวนหน่วยกิต ๓ หน่วยกิต

พย. ๐๑๖ ปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยที่ได้รับการบำบัดทดแทนไต จำนวนหน่วยกิต ๒ หน่วยกิต

พย. ๐๑๗ ปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังระยะสุดท้ายที่ได้รับการฟอกเลือด

ด้วยเครื่องไตเทียม จำนวนหน่วยกิต ๓ หน่วยกิต

พย. ๐๑๘ ปฏิบัติการพยาบาลในผู้ป่วยวิกฤตที่ฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม

จำนวนหน่วยกิต ๒ หน่วยกิต

การจัดการข้อมูล สารสนเทศ และพัฒนานวัตกรรม

ดิฉันได้เข้ารับการฝึกปฏิบัติที่หน่วยไตเตียม โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ เป็นระยะเวลา ๑๙ สัปดาห์ และฝึกปฏิบัติงานการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเตียมอีก ๒ เดือนและอย่างน้อย ๕๐ รอบ โดยเน้นการฝึกปฏิบัติการและการดูแลผู้ป่วยแบบ Chronic Hemodialysis Acute Hemodialysis และการให้คำปรึกษาในผู้ป่วยก่อนและหลังได้รับการปลูกถ่ายไต

สถานการณ์และระบบวิทยาของโรคไตเรื้อรังในปัจจุบัน

เปิดข้อมูล "วันไตโลก" พบคนไทยป่วยโรคไตมากถึง ๑ ล้านกว่าคน เพิ่มขึ้นจากปี ๖๕ กว่า ๘.๕ หมื่นคน เป็นผู้ป่วยระยะที่ ๕ กว่า ๑.๒๒ แสนคน และระยะที่ ๕ ที่ต้องล้างไตอีก ๗ หมื่นคน ย้ำต้องดูแลป้องกันชลอโรคตั้งแต่ระยะเริ่มต้น หรือน้อยกว่าระยะที่ ๕ ลดความเสี่ยงให้ลดภาระซ้อน ด้าน อาย.แนะลดหวาน มัน เครื่ม เลือกอาหาร ที่มีสัญลักษณ์ทางเลือกเพื่อสุขภาพ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๗ นพ.ดิเรก ขำเป็น รองอธิบดีกรมควบคุมโรคฯ กล่าวว่า องค์กรอนามัยโลก ได้กำหนดให้วันพุธที่สุดที่สองของเดือนมีนาคมของทุกปีเป็นวันไตโลก (World Kidney Day) ซึ่งในปีนี้ ตรงกับวันพุธที่สุดที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๗ สมาคมโรคไตแห่งประเทศไทยได้กำหนดประเด็นวันรณรงค์ คือ "Kidney Health for All - Advancing Equitable Access to Care and Optimal Medication Practice : ครอบคลุมทุกสิทธิ์ พิชิตโรคไต ใส่ใจการใช้ยา" มุ่งเน้นการสร้างความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการเข้าถึงการบริการที่เท่าเทียม และการดูแลรักษาผู้ป่วยโรคไตที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตและลดการเสื่อมของไต โรคไตเรื้อรัง เป็นหนึ่งในโรคไม่ติดต่อที่เป็นปัญหาด้านสาธารณสุขของประเทศไทย ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิตของผู้ป่วย และสูญเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาจำนวนมาก ทั้งนี้ ประเทศไทยมีผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จากระบบคลังข้อมูลด้านการแพทย์และสุขภาพ (HDC) ในปี ๒๕๖๖ พบรู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง ๑,๐๑๒,๗๕๑ คน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๕ มากถึง ๘๕,๐๖๔ คน จำนวนผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังราย ๓ จำนวน ๔๖๔,๔๑๐ ราย ระยะ ๕ จำนวน ๑๒๒,๓๖๓ ราย และระยะที่ ๕ ที่ต้องล้างไตมากถึง ๓๐,๔๗๔ ราย ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้การดูแลรักษาผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง เพื่อป้องกันหรือชะลอไม่ให้เกิดโรคไตไว้ระยะสุดท้าย ด้วยการดูแลรักษาตั้งแต่ระยะเริ่มต้น หรือน้อยกว่าระยะที่ ๕ เพื่อช่วยลดความเสื่อมของไตให้ได้ผลดี และ

ลดภาระแทรกซ้อน ได้แก่ โรคหลอดเลือดหัวใจและตัววาย การชาลอกความเสื่อมของไตทำได้โดยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เช่น ลดน้ำหนัก งดสูบบุหรี่ ออกกำลังกาย และหลีกเลี่ยงสารหรือยาที่มีผลเสียต่อไต เป็นต้น ควรปรึกษาแพทย์ที่ดูแลเพราผู้ป่วยแต่ละรายอาจมีการจำกัดอาหารบางชนิดที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับสาเหตุและระยะของโรค ต่อรัง กรมควบคุมโรคได้ดำเนินการขับเคลื่อนการป้องกันโรคในชุมชนผ่านกลไกระดับพื้นที่ เพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมภาคส่วนสร้างความตระหนัก และป้องกันโรคต่อรังในชุมชนโดยกลไกคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตระดับอำเภอ (พช.) และขับเคลื่อนการดำเนินงานลดปริมาณเหลือและโซเดียม ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ลดการบริโภคโซเดียม ในประเทศไทย หรือ SALTS เพื่อสร้างความตระหนักรถการบริโภคเกลือและโซเดียมเกินในประชาชน นพ.กฤษฎา หาญบรรจิด ผอ.กองโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค กล่าวว่า โรคต่อรังเป็นภาระแทรกซ้อนที่พบมากในผู้ป่วยเบาหวาน ความดันโลหิตสูง ลักษณะคุณระดับน้ำตาลในเลือดหรือความดันโลหิตไม่ต่ำกว่า ๑๔๐/๘๐ มิลลิเมตรประทานคราวเดียว ๕๐ กรัมต่อวัน หรือ ๑ ช้อนชา) รับประทานยาให้ถูกต้องตามคำแนะนำของแพทย์ งดการรับประทานยาชุด ยาแก้ปวด ยาสมุนไพร ต่อเนื่องกันเป็นเวลานาน สำหรับผู้ป่วยโรคต่อรังที่มีสิทธิบัตรทองสามารถเลือกวิธีการบำบัดทดแทนต่อที่เหมาะสมได้โดยไม่มีค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ ผู้ป่วยที่ต้องการเปลี่ยนการล้างไตทางหน้าท้องเป็นการฟอกเลือด หรือผู้ป่วยรายใหม่ ที่ต้องการใช้วิธีฟอกเลือด ควรปรึกษาและตัดสินใจร่วมกับแพทย์ ด้าน ภก.เลิศชาย เลิศวุฒิ รองเลขานุการคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) เปิดเผยว่า แนะนำให้ผู้บริโภคหันมาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภคอาหารอย่างเหมาะสม ลดหวานมัน เค็ม เพื่อลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคไม่ติดต่อรัง หรือโรค NCDs (Non-communicable diseases) เช่น โรคอ้วน โรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง ภาวะตัววายรัง หัวใจและหลอดเลือด ที่สำคัญก่อนเลือกซื้อผลิตภัณฑ์อาหาร ให้มองหาสัญลักษณ์โภชนาการ “ทางเลือกสุขภาพ (Healthier Choice)” บนฉลาก ซึ่งเครื่องหมายนี้จะบอกวิมานสารอาหารของผลิตภัณฑ์นั้น ๆ เช่น น้ำตาล ไขมัน โซเดียม ที่เหมาะสมต่อสุขภาพมากกว่าเมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกัน เช่น น้ำปลาทั่วไป ๑ ช้อนโต๊ะ จะมีโซเดียม ประมาณ ๑,๕๐๐ มิลลิกรัม แต่น้ำปลาที่มีสัญลักษณ์นี้บนฉลาก ๑ ช้อนโต๊ะ จะมีโซเดียมไม่เกิน ๘๐๐ มิลลิกรัม เป็นต้น ปัจจุบันมีผลิตภัณฑ์อาหารที่ผ่านการรับรองจากทางเลือกสุขภาพให้ได้เลือกสรรมากถึง ๑๔ กลุ่มอาหาร ได้แก่ อาหารมื้อหลัก เครื่องดื่ม เครื่องปรุงรส ผลิตภัณฑ์นม อาหารกึ่งสำเร็จรูป ขนมขบเคี้ยว ไอศกรีม น้ำมันและไขมัน ไขมันปัง อาหารเข้ารัยพิช ผลิตภัณฑ์ขนมอบ ผลิตภัณฑ์อาหารร่วง ผลิตภัณฑ์จากปลาและอาหารทะเล และผลิตภัณฑ์จากเนื้อสัตว์ รวม ๒,๙๖๗ ผลิตภัณฑ์ สามารถหาซื้อด้วยชูเปอร์มาร์เก็ต ห้างสรรพสินค้า ร้านค้าเพื่อสุขภาพ และร้านค้าทั่วไป ทั้งนี้ ก่อนซื้อผู้บริโภคสามารถนำเลขสารบบอาหารเพื่อตรวจสอบผลิตภัณฑ์ที่ได้รับอนุญาตผ่านทางเว็บไซต์ อย. www.fda.moph.go.th นพ.เจ้า ธรรมอัชарь เลขาธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) กล่าวว่า ที่ผ่านมา สปสช. ได้พัฒนาระบบการดูแลผู้ป่วยโรคต่อรังโดยเพิ่มสิทธิประโยชน์ในการรักษาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการล้างไตทางช่องท้อง (CAPD) การล้างทางช่องท้องด้วยเครื่องอัตโนมัติ (APD) การบำบัดทดแทนไตด้วยเครื่องไตเทียม (HD) และการผ่าตัดเปลี่ยนถ่ายไต (KT) นอกจากนี้ยังพัฒนาระบสนับสนุนต่างๆ เช่น การเพิ่มจำนวนหน่วยไตเทียม การจัดระบบให้ผู้ป่วยรับการผ่าตัดเตรียมเดินเลือดสำหรับออกไตได้อย่างรวดเร็ว ระบบการจัดส่งน้ำยาล้างไตสู่บ้านผู้ป่วยแม้อยู่ในสถานการณ์ภัยพิบัติ และนิยมหายที่คำนึงถึงผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง โดยเปิดโอกาสให้ตัดสินใจเลือกวิธีบำบัดทดแทนไตด้วยตัวเองเพื่อให้เหมาะสมกับวิธีชีวิตของผู้ป่วยมากที่สุด อาทิ ปัจจุบัน มีผู้ป่วยโรคต่อรังรับการบำบัดทดแทนไตด้วยวิธีต่าง ๆ รวมกว่า ๗๔,๐๐๐ คน แบ่งเป็น การบำบัดล้างไตทางช่องท้อง ๓๗,๑๐ คน การบำบัดทดแทนไตด้วยเครื่องไตเทียม ๕๔,๘๓๔ คน และผู้ป่วยส่วนมากอยู่ในช่วงอายุระหว่าง ๖๑-๗๕ ปี รองลงมาคืออายุระหว่าง ๔๖-๖๐ ปี และ ๓๐-๔๕ ปี ตามลำดับ นพ.เจ้า กล่าวว่า สำหรับทิศทางการดำเนินงานดูแลผู้ป่วยโรคต่อรัง สปสช. ให้ความสำคัญตั้งแต่ขั้นตอนของการป้องกันและชะลอการเกิดผู้ป่วยใหม่ เช่น การควบคุมอาการของผู้ป่วยโรคต่อรังเพื่อไม่ให้ลุกลาม

จนกลายเป็นโรคติด การใช้ยาอย่างสมเหตุผลเท่าที่จำเป็น การตรวจสอบประณีนภาวะต่อสั่งสมำเสมอ รวมทั้ง การสร้างความตระหนักรู้ถึงความร้ายแรงของโรคติด และการปฏิบัติตัวลดความเสี่ยงในการเกิดโรค ขณะที่ในส่วนของผู้ที่รับการรักษาจะเน้นการกำกับดูแลควบคุมมาตรฐานการบริการ เพื่อให้ผู้ป่วยเข้าถึงบริการได้อย่างเพียงพอ ลดการติดเชื้อ และลดอัตราการเสียชีวิต การประสานภาคีเครือข่ายหากลไกในการเพิ่มจำนวนผู้บริจากติด และยังคงให้ความสำคัญกับกระบวนการ Share Decision Making เพื่อให้ผู้ป่วยและญาติตัดสินใจเลือกแนวทางบำบัดทดแทนโดยที่เหมาะสม

"เนื่องในโอกาสันต์โลก ประจำปี ๒๕๖๗ ขอเชิญชวนให้คนไทยทุกคน ให้ความสนใจและปรับพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติด โรคนี้นักจากจะสร้างความเจ็บป่วยต่อร่างกายแล้ว ยังเป็นโรคเรื้อรังที่มีค่าใช้จ่ายสูง ในอดีตหลายครอบครัวต้องล้มละลาย เพราะการรักษาโรคติดมาแล้ว แม้ในปัจจุบันจะมีระบบบัตรทองช่วยดูแลเรื่องค่าใช้จ่าย ทำให้ครัวเรือนไม่ต้องล้มละลายจากโรคนี้อีก แต่ก็ยังกระทบกับคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยและครอบครัว ทั้งด้านการใช้ชีวิตและด้านจิตใจ ดังนั้น วิธีที่ดีที่สุดคืออย่าป่วย วันต่อโลก เป็นสัญลักษณ์ที่คนไทยทุกคนจะได้สร้างความตระหนักรู้และรณรงค์ลดความเสี่ยงที่จะป่วยด้วยโรคติดร่วมกัน" เลขาธิการ สปสช. กล่าว

Health Economic เศรษฐศาสตร์สาธารณสุข ครอบคลุม ๖ เรื่อง

๑. การคลังสุขภาพ (Health financing) ว่าด้วยแหล่งเงินเพื่อใช้จ่ายด้านสุขภาพ กลไกตลาดในระบบสุขภาพ วิธีการจ่ายเงินในระบบสุขภาพ การประเมินจริยธรรมจากวิธีการจ่ายเงินชนิดต่างๆ การควบคุมรายจ่ายสุขภาพด้วยมาตรการการคลังที่สำคัญ

๒. เศรษฐศาสตร์โรงพยาบาล (Hospital economics) ว่าด้วยการใช้ทรัพยากรในการจัดบริการ ต้นทุนผลผลิต ประสิทธิภาพ และการเงินการคลังของโรงพยาบาล

๓. เศรษฐศาสตร์คลินิก (Clinical economics) ว่าด้วยการประเมินทางเศรษฐศาสตร์ของการดูแลหรือรักษาวิธีต่าง ๆ

๔. การประเมินทางเศรษฐศาสตร์ (Economic evaluation) ว่าด้วยการประเมินประสิทธิภาพของโครงการควบคุมป้องกันโรค หรือวิธีการรักษาต่าง ๆ เพื่อหาความคุ้มทุน

๕. เศรษฐศาสตร์การเมือง (Political economy of health) ว่าด้วยอิทธิพลของแนวคิดทางเศรษฐกิจ การเมืองต่อระบบสุขภาพ ความยากจน การต้อยพัฒนา ความเหลื่อมล้ำ สถานภาพสตรี การกระจายทรัพยากรบริการสุขภาพ ความเป็นธรรมทางสุขภาพ

๖. เศรษฐศาสตร์การประกันสุขภาพ (Health insurance) ว่าด้วยหลักการจ่ายเงินประกันสุขภาพไว้ล่วงหน้า เสถียรภาพของแหล่งเงิน การคัดเลือกเฉพาะกลุ่มเสี่ยง การประเมินศีลธรรม

ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ ต่อ สุขภาพและต่อการรักษาพยาบาล

- การเงิน
- เวลา
- การศึกษา
- สภาพแวดล้อม
- สภาพการจำเป็นของชีวิต พัฒนรุกราน
- ความมุ่งรู้ของผู้บริโภค ความนรุกรานของผู้ให้บริการ (ปัจจัยที่กันนำผู้ซื้อเช่นกัน Supply induce demand : SID)

Demand in Health Economic อุปสงค์ของสินค้าและบริการสุขภาพ คือ บริการทางการแพทย์ และการสาธารณสุข จะมีลักษณะที่แตกต่างจาก Demands ในสินค้าและบริการทั่วไป คือ จะมีตลาดปิด ขนาดตลาดที่ซ่อนเร้น ผลประโยชน์ กับ ประโยชน์และมี ความเชื่อ ความน่าเชื่อถือ การสร้างความต้องการเทียม

Supply in Health Economic คือ บุคลากร สถานที่ เครื่องมือ ยา อุปกรณ์ เทคโนโลยี เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค การมีอยู่ การกระจาย คุณภาพ ความเป็นธรรม ลักษณะจำเพาะของ อุปทานด้านบริการ สาธารณสุขมีการ จำกัดการเข้ามาของอุปทาน (restricted entry of supply) หรือมีการผูกขาดโดยอุปทาน (Supply

monopoly) ซึ่งเป็นลักษณะพิเศษของบริการด้านสาธารณสุข คือ การมีอำนาจในการผูกขาดหรือซึ่งนำบุคลากรได้ค่อนข้างมาก โดยเฉพาะบุคลากรทางการแพทย์ ที่มีความเชี่ยวชาญในแต่ละโรค (ความเจ็บป่วย) ที่ให้บริการมีการขาดแคลนแบบระยะยาว (static shortage) ซึ่งกลไกทางราคาไม่สามารถหนีบวนได้ให้มีการเพิ่มขึ้นของอุปทานได้ (คือความยืดหยุ่นต่อราคาเข้าใกล้ศูนย์) บุคลากรสายวิชาชีพ มีจำนวนจำกัดและต้องใช้เวลาในการผลิตในแต่ละวิชาชีพให้มีความรู้ความชำนาญ ใช้เทคโนโลยีก้าวหน้าได้ ใช้เวลาผลิตนาน

การใช้สารสนเทศและฐานข้อมูล

สารสนเทศทางสุขภาพ ได้แก่ ปัญหาทางการพยาบาล แผนการพยาบาล ผลลัพธ์ทางการพยาบาล ความสำคัญของสารสนเทศทางสุขภาพ คือ ใช้พัฒนาประสิทธิภาพของการบริการสาธารณสุข การใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารงาน การใช้สารสนเทศเพื่อการตรวจสอบการบริหารงานสาธารณสุข

แนวคิดการประเมินสุขภาพขั้นสูงและการตัดสินทางคลินิก

มีการใช้จริยธรรมในการดูแลผู้ป่วยจริยธรรมเป็นการประพฤติในสิ่งที่ดีงามเกิด จากการพิจารณาได้ว่า สิ่งใดควรทำสิ่งใดไม่ควรทำ ซึ่งจะนำไปสู่การกำหนดมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพที่เป็นที่ยอมรับของสังคมจริยธรรม จะช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานที่ดีของตนได้สมบูรณ์ มีความมั่นคงด้วยขอบเขตคำแนะนำให้เหตุผลของการกระทำและไม่กระทำ ได้ซึ่งส่งผลดีอย่างยิ่งต่อผู้ใช้บริการโดยเฉพาะผู้ป่วยเรื้อรังที่ต้องเผชิญกับความทุกข์ทรมานต้องปรับตัวกับการเจ็บป่วย และผลกระทบต่างๆมีปัญหาและความต้องการหลายด้านที่มาลง沧桑และสังคม ปัจจุบันที่การดูแลสุขภาพเกี่ยวข้องกับ ผลประโยชน์ทางธุรกิจ ความคาดหวังของสังคมต่อการให้ได้รับเพิ่มขึ้นโอกาสเลี้ยงต่อการร้องเรียน หรือฟ้องร้อง ในบริการเพิ่มขึ้นความรู้ความเข้าใจในหลักจริยศาสตร์ และจริยธรรมในวิชาชีพจะช่วยให้พยาบาลสามารถใช้ความรู้ทักษะ ทางวิทยาศาสตร์สุขภาพกับผู้ป่วย และญาติได้อย่างเหมาะสมซึ่งเป็นการสร้างคุณค่า ความนิยมเชื่อถือของผู้ใช้บริการ และสังคมต่อทั้งวิชาชีพ และด้วยพยาบาลผู้ปฏิบัติงานด้วยนักจริยศาสตร์ มีแนวคิดทางทฤษฎีเพื่อใช้เป็นมาตรฐานการตัดสิน ความประพฤติหรือการกระทำการของมนุษย์ไว้หลายทฤษฎี ทฤษฎีที่เป็นที่นิยมแบ่งได้เป็น ๒ กลุ่มได้แก่ ประโยชน์นิยม และหน้าที่นิยม

หลักจริยธรรมพื้นฐานที่สำคัญในการดูแลสุขภาพ

- การเคารพอิสระ (Respect for Autonomy) บุคคลมีอิสระในการตัดสินใจ การกระทำตามคุณค่าความเชื่อเหตุผล และความตั้งใจของตนเองแม้ในยามเจ็บป่วยก็มีสิทธิเลือกได้โดยอาศัยข้อมูล ที่ถูกต้อง อย่างเพียงพอการตัดสินใจเป็นไปอย่างอิสระปราศจากการถูกบังคับกรรมที่แสดงถึง การเคารพสิทธิ เช่นการบอกให้ทราบก่อนทำการพยาบาล ให้อภัยผู้ป่วยคิดตัดสินใจตามถึงความต้องการมี ส่วนร่วม

- การทำประโยชน์ (Beneficence) การทำในสิ่งที่ดีมีประโยชน์ มีเมตตาปราณีต่อเพื่อนมนุษย์ เช่น การดูแลช่วยเหลือเพื่อให้รอดตาย/หายป่วย มีความสุขพูดจาดียิ้มแย้มแจ่มใส่ใจใส่ถามาถืออาชีวะเหลือทันที ที่มีปัญหาป้องกันอันตราย เป็นต้น

- การไม่ทำอันตราย (Nonmaleficence) เป็นการไม่ทำให้ผู้อื่นได้รับอันตรายทั้งทางร่างกายและจิตใจ ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ได้แก่ การฆ่า ทำให้ปวด ทำให้บาดเจ็บ พิการ ไร้ความสามารถ ทำให้ทุกข์ทรมานจากการดูแล ผู้ป่วยจึงต้องกระทำโดยมีสติระมัดระวังให้มีความรอบคอบเพียงพอเพื่อให้ผู้ป่วยปลอดภัย

- ความยุติธรรม (Justice) ผู้ป่วยต้องได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่เลือกสถานะ วรรณะ กลุ่มบุคคลทั้งนี้ต้องพิจารณาตามความหนักเบาอย่างเหมาะสมและคำนึงถึงความต้องการความดี ลิ่งที่บุคคลได้กระทำ และคุณค่าในสังคมของแต่ละบุคคลด้วย

- ความซื่อสัตย์ (Fidelity) บุคคลมีพันธะหน้าที่ที่จะต้องซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่นความซื่อสัตย์ เป็นพื้นฐานของความไว้วางใจในตัวบุคคลและวิชาชีพซึ่งผู้ดูแลผู้ป่วยต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัด เช่น การรักษาสัญญาทำสิ่งที่ รับปากไว้การปกปิดความลับ การบอกความจริงเป็นต้น

แนวคิดทางจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาลได้เน้นจริยธรรม ๔ ประการ ได้แก่

• ความเอื้ออาทร (Caring) เป็นการปกป้องดูแลผู้ป่วยให้มีสุขภาพดีสมศักดิ์ศรีของมนุษย์ มีความรักความเข้าใจ ความเห็นใจใส่ใจในปัญหาความต้องการของผู้ป่วยและญาติลักษณะพฤติกรรมความเอื้ออาทร เช่น การให้ความช่วยเหลือโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้เวลาในการฟัง

• รักษาความลับให้คำอธิบายที่เหมาะสมสมตอบสนองความต้องการของผู้ป่วยอย่างรวดเร็ว มีการให้กำลังใจ ยิ้มแย้มแจ่มใส่มีเมตติ เอื้อเพื่อแผ่สุภาพ ให้ความเคารพ ฯลฯ อย่างต่อเนื่องซึ่งต้องอาศัยพื้นฐานจิตของพยาบาลที่มีความรักและความเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์

• การพิทักษ์สิทธิ์ (Advocacy) เป็นการรักษาปกป้องหรือช่วยให้ผู้ป่วยได้รับผลประโยชน์ตามสิทธิ์ที่มีอยู่เป็นผู้แทนในการตัดสินใจและลงมือกระทำเพื่อประโยชน์สูงสุดของผู้ป่วยไม่ให้มีการละเมิดศักดิ์ศรีและความเป็นส่วนตัวของผู้ป่วยและช่วยผู้ป่วยค้นหาความต้องการและคุณค่าของตนเองเพื่อการดำเนินการอย่างเหมาะสมทั้งนี้พยาบาลต้องมีความรู้เข้าใจในสิทธิพิจารณาและความเป็นบุคคลของผู้ป่วยที่จะมีชีวิต อิสรภาพในการตัดสินใจและมีความเต็มใจที่จะใช้ความสามารถของตนอย่างเต็มที่

ความรับผิดชอบ (Accountability) เป็นการที่บุคคลสามารถให้คำตอบในสิ่งที่ตนได้กระทำหรือรับผิดชอบต่อผู้ป่วยต่อวิชาชีพ เพื่อร่วมงานและตนเอง ตามกฎหมายและจริยธรรมความรับผิดชอบต่อผู้ป่วยเป็นการ ให้การส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรคการดูแลรักษาและการฟื้นฟูสภาพในยามเจ็บป่วยโดยใช้ความรู้ ทักษะ ศิลปวิทยาการอย่างเต็มความสามารถด้วยความเอื้ออาทรความรับผิดชอบต่อตนเอง ได้แก่ การพัฒนาความรู้ ทักษะ และสติปัญญาเพื่อให้ทำงานที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพการพัฒนาคุณธรรมให้มีมโนธรรม ประพฤติอยู่ในความดีการ

• พัฒนานิสุขยสัมพันธ์เพื่อมีชีวิตและการทำงานอยู่ในสังคมได้ด้วยความสุขและดำรงชีวิตอย่างมีเกียรติ และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความรับผิดชอบต่อวิชาชีพ ได้แก่ให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพด้วยเกียรติและศักดิ์ศรี แห่งวิชาชีพร่วมกันสร้างความก้าวหน้าทางวิชาการพัฒนาความรู้และทักษะเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของบริการพยาบาล ร่วมแลกเปลี่ยนและเผยแพร่ความรู้ระหว่างสมาชิกพยาบาลและสังคมร่วมกันรักษาจารยาระรณวิชาชีพ เพื่อสร้างความศรัทธาให้สังคมเกิดความเชื่อถือไว้วางใจในบริการของวิชาชีพความรับผิดชอบต่อสังคม ได้แก่ การใส่ใจจริงในการปฏิบัติพยาบาลแก่สังคมโดยไม่เลือกลุ่มนร่วมมือในการคิดค้นทางานที่จะแก้ไขปัญหาสุขภาพ/ สนองความต้องการของสังคม

• ความร่วมมือ (Cooperation) เป็นการร่วมมือกับผู้ร่วมงานอย่างจริงจัง เพื่อให้การดูแลผู้ป่วย มีคุณภาพซึ่งต้องอาศัยการเสียสละและสัมพันธภาพพยาบาลควรประเมินคุณค่าเป้าหมายของตนเองว่าเป็นอย่างไร

โรคไตเรื้อรัง (Chronic kidney disease : CKD)

คำจำกัดความของโรคไตเรื้อรัง

โรคไตเรื้อรัง (chronic kidney disease, CKD) หมายถึง ภาวะที่ผู้ป่วยมีความผิดปกติทางโครงสร้าง หรือหน้าที่ของไตเป็นระยะเวลานานเกิน ๓ เดือน ซึ่งส่งผลต่อสุขภาพ โดยตรวจพบลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือพบร่วมกันในสองข้อ ดังต่อไปนี้

๑. ผู้ป่วยมีลักษณะที่แสดงถึงความผิดปกติของไต (kidney damage) อย่างโดยย่างหนึ่งต่อไปนี้ต่อเนื่องนานเกิน ๓ เดือน โดยไม่เข้ากับค่าอัตราการกรองของไต (glomerular filtration rate, GFR)

๑.๑ ตรวจพบอัลบูมินในปัสสาวะ (albuminuria) โดยค่าปริมาณอัลบูมินในปัสสาวะ (albumin excretion rate, AER) ≥ 30 มกต./วัน หรือสัดส่วนของอัลบูมินต่อครีเอตินีนในปัสสาวะ (albumin- to creatinine ratio, ACR) ≥ 30 มกต./กรัมของครีเอตินีน

๑.๒ ตรวจพบความผิดปกติของการตรวจตอนปัสสาวะ (urine sediments) โดยเฉพาะ ตรวจพบเม็ดเลือดแดงในปัสสาวะ (hematuria)

- ๑.๓ มีความผิดปกติของเกลือแร่ (electrolyte) ที่เกิดจากความผิดปกติของหลอดฟอยด์ (renal tubules)
- ๑.๔ ตรวจพบความผิดปกติของไตทางรังสีวิทยา
- ๑.๕ ตรวจพบความผิดปกติทางพยาธิสภาพของไต
- ๑.๖ มีประวัติการได้รับการผ่าตัดปลูกถ่ายไต
๒. ผู้ป่วยที่มีอัตราการกรองไตต่ำกว่า ๖๐ มล./นาที/ ๑.๗๓ ตารางเมตร ติดต่อ กันนานเกิน ๓ เดือน โดยอาจจะตรวจพบหรือไม่พบว่ามีภาวะไตผิดปกติก็ได้

การแบ่งระยะของโรคไตเรื้อรัง

การแบ่งโรคไตเรื้อรังตามเกณฑ์ของ Kidney Disease Improving Global Outcomes (KDIGO) พ.ศ. ๒๕๕๕ แนะนำให้พิจารณาตามสาเหตุ (cause) อัตราการกรองของไต (GFR, G-eGFR) และปริมาณยัลbumin ในปัสสาวะ (albuminuria, A๑-A๓) ดังแสดงในตารางที่ ๑ และ ๒

ระยะของโรคไตเรื้อรัง	อัตราการกรองของไต (มล./นาที/ ๑.๗๓ ตร.ม.)
ระยะที่ ๑	≥ ๙๐
ระยะที่ ๒	๖๐-๘๙
ระยะที่ ๓a	๔๕-๕๙
ระยะที่ ๓b	๓๐-๔๔
ระยะที่ ๔	๑๕-๒๙
ระยะที่ ๕	< ๑๕

หมายเหตุ โรคไตวายเรื้อรังระยะสุดท้าย หมายถึง โรคไตเรื้อรังระยะที่ ๕ ที่มีระดับอัตราการกรองของไตต่ำกว่า ๖ มล./นาที/ ๑.๗๓ ตร.ม. หรือจำเป็นต้องได้รับการบำบัดทดแทนไตวิธีเดวิชหนึ่ง

ตารางที่ ๑ การแบ่งระยะของโรคไตเรื้อรังตามเกณฑ์ของอัตราการกรองของไต

ระยะของโรคไตเรื้อรัง	อัตราการกรองของไต (มล./นาที/ ๑.๗๓ ตร.ม.)
ระยะที่ ๑	≥ ๙๐
ระยะที่ ๒	๖๐-๘๙
ระยะที่ ๓a	๔๕-๕๙
ระยะที่ ๓b	๓๐-๔๔
ระยะที่ ๔	๑๕-๒๙
ระยะที่ ๕	< ๑๕

หมายเหตุ โรคไตวายเรื้อรังระยะสุดท้าย หมายถึง โรคไตเรื้อรังระยะที่ ๕ ที่มีระดับอัตราการกรองของไตต่ำกว่า ๖ มล./นาที/ ๑.๗๓ ตร.ม. หรือจำเป็นต้องได้รับการบำบัดทดแทนไตวิธีเดวิชหนึ่ง

ตารางที่ ๒ การแบ่งโรคไตเรื้อรังตามเกณฑ์ระดับอัลบูมินในปัสสาวะ

ระยะ	ปริมาณอัลบูมิน ในปัสสาวะ ^(มก./24 ชั่วโมง)	สัดส่วนของอัลบูมินต่อครีเอตินินในปัสสาวะ		คำนิยาม
		(มก./มิลลิเมตร)	(มก./กรัม)	
A1	< 30	< 3	< 30	ปกติ หรือ เพิ่มขึ้นเล็กน้อย
A2	30 - 300	3 - 30	30 - 300	เพิ่มขึ้นปานกลาง
A3	> 300	> 30	> 300	เพิ่มขึ้นมาก

ตารางที่ ๓ การประเมิน Prognosis ของโรคไตเรื้อรัง โดยใช้ GFR และ Albuminuria

Guideline for Prognostic Assessment of Kidney Disease on Number of Deaths per year/3 by GFR and Albuminuria Category		Predicted albuminuria categories			
		Description and range			
		A1	A2	A3	
G1	Normal or high	> 90	0 to CKD	1	2
G2	Mildly decreased	60-90	1 to CKD	1	2
G3a	Moderately to severely decreased	45-30	1	2	3
G3b	Moderately to severely decreased	30-15	2	3	4
G4	Severely decreased	15-0	3	4	4
G5	Kidney failure	< 15	4+	4+	4+

ปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคไตเรื้อรัง

ผู้ป่วยที่มีประวัติตั้งต่อไปนี้ จัดเป็นผู้ที่มีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดโรคไตเรื้อรัง ได้แก่

๑.๑ โรคเบาหวาน

๑.๒ โรคความดันโลหิตสูง

๑.๓ โรคแพ้ภูมิตนเอง (autoimmune diseases) ที่อาจก่อให้เกิดได้ผิดปกติ

๑.๔ ตรวจพบนิวไนท์หรือในระบบทางเดินปัสสาวะ

๑.๕ อายุมากกว่า ๖๐ ปีขึ้นไป

๑.๖ โรคหัวใจและหลอดเลือด (cardiovascular disease)

๑.๗ มีมวลเนื้อไต (renal mass) ลดลงหรือมีโตข้างเดียว ทั้งที่เป็นมาแต่กำเนิดหรือเป็นในภายหลัง

๑.๘ มีประวัติญาติสายตรงเป็นโรคถุงน้ำในไตชนิดถ่ายทอดทางพันธุกรรมชนิดยืนเด่น (autosomal dominant cystic kidney disease) หรือตรวจพบถุงน้ำในไตมากกว่า ๓ ตำแหน่งขึ้นไป

๑.๙ มีประวัติไตวายเฉียบพลัน

๑.๑๐ ได้รับยาแก้ปวดกลุ่มที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (non-steroidal anti-inflammatory drugs) หรือสารที่มีผลกระแทกต่อไต (nephrotoxic agents) เป็นประจำ

๑.๑๑ โรคติดเชื้อระบบทางเดินปัสสาวะส่วนบนซ้ายหลักครั้ง

๑.๑๒ โรคเก้าท์ (gout) หรือระดับกรดยูริกในเลือดสูง

๑.๑๓ มีประวัติโรคไตเรื้อรังในครอบครัว

๑.๑๔ ใช้ยาสมุนไพรติดต่อกันเป็นระยะเวลานาน

๑.๑๕ โรคติดเชื้อในระบบต่างๆ (systemic infection) ที่อาจก่อให้เกิดโรคไต

พยาธิสภาพ

สาเหตุของไตเรื้อรังที่พบบ่อยที่สุดคือ โรคเบาหวาน (ประมาณ ๔๐%) และความดันโลหิตสูง (ประมาณ ๒๐%) โรคอื่น ๆ ที่อาจพบได้ คือ โรคนิวเมะและการอุดตันของทางเดินปัสสาวะ (obstructive uropathy) โรคไตจากเก้าท์ โรคภูมิต้านทานต่อเนื้อยื่อตอนเอง (Systemic lupus erythematosus) โรคไต โรคถุงน้ำในไตซึ่งเป็นโรคทางกรรมพันธุ์ (Autosomal dominant polycystic kidney disease) โรคไตเรื้อรังที่เกิดจากการใช้ยาแก้ปวด (Analgesic and NSAIDS induced nephropathy) โรคต่างๆ เหล่านี้จัดได้ว่าเป็นโรคที่ทำให้เกิดความผิดปกติหลายระบบ รวมทั้งที่ต่อลักษณะโรคเหล่านี้มีดี เช่น น้ำตาลในเลือดสูง ความดันโลหิตสูง เป็นอยู่นานติดต่อกัน ulatory เป็นเครื่องที่ทำให้เกิดโรคไตเสื่อม ไตวายได้ นอกจากนี้ภาวะความดันโลหิตสูงก็อาจเกิดจากโรคไต โดยเป็นผลจากการตั้งของน้ำและเกลือแร่ในร่างกาย จำกัดสูญเสียการทำงาน รวมทั้งมีการกระตุ้นของระบบ-renin แองจิโอเทนซิน (Renin-angiotensin) ซึ่งสารแองจิโอเทนซิน นอกจากเป็นสารที่ทำให้หลอดเลือดหดตัว ทำให้ความดันโลหิตสูงแล้ว สารแองจิโอเทนซินมีฤทธิ์ ทำให้หลอดเลือดแดง ที่ออกจากรุ่งอรุณ (efferent arteriole) หดตัวทำให้เกิดความดันสูงใน glomeruli (glomerular hypertension) มีผลทำให้เพิ่มการกรองของสารน้ำ (glomerular filtration) เกิดภาวะ single nephron hyperfiltration ซึ่งเป็นกลไกในการปรับตัวเพื่อทดแทนและเพิ่มการทำงานของหน่วยไต (nephron) ที่ยังเหลืออยู่ทำให้ระดับของเสีย เช่น ครีเอตินีน รวมทั้งการควบคุมระดับเกลือแร่ใกล้เคียงหรือปกติ ในระยะต้นของโรคไต อย่างไรก็ตามความดันสูงใน glomeruli ที่เป็นอยู่นานๆ จะมีผลทำให้หลอดเลือดฝอย (glomerular capillary) เกิดการเสื่อม ทำให้มีปริมาณร่วงในปัสสาวะ และนำไปสู่ภาวะ glomerulosclerosis และไตวายมากขึ้น ถึงแม้ต้นเหตุของโรคไตจะสงบแล้ว นอกจากนี้สารแองจิโอเทนซิน ยังมีฤทธิ์กระตุ้นการเกิด fibrosis ในบริเวณ interstitium และในหลอดเลือด นำไปสู่การเกิดไตวายในที่สุด

อาการและอาการแสดง

๑. ปัสสาวะบ่อยตอนกลางคืน พไปได้เมื่อการทำงานของไตเริ่มเสื่อมลงในระยะแรก
๒. ขับน้ำดีและกัดบุ้ม เกิดจากมีเกลือและน้ำคั่งในร่างกาย หรือมีปริมาณร่วมมากในปัสสาวะมาก หากบวมมากจะทำให้เกิดอาการหอบเหนื่อยจากการมีน้ำคั่งในปอดซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อชีวิต

๓. ความดันโลหิตสูง

๔. คลื่นอาเจียน เปื่อยอาหาร รับประทานอาหารได้น้อยลง คันตามร่างกาย อ่อนเพลีย อ่อนแรง

๕. ในเพศหญิงอาจมีการขาดประจำเดือนหรือไม่สามารถตั้งครรภ์ได้ ส่วนเพศชายจะมีความรู้สึกทางเพศลดลงและการสร้างอสุจิลดลง

การรักษา

การรักษาขึ้นอยู่กับสาเหตุของโรคไตเรื้อรัง ระยะของโรค และโรคร่วมที่มีอยู่ โดยการรักษาประกอบด้วย

๑. การรักษาเพื่อชะลอการเสื่อมของไต

๑. ควบคุมโรคประจำตัวให้ดี ได้แก่ คุณโรคเบาหวาน และความดันโลหิตสูงให้ดี ยาลดความดันโลหิต บางกลุ่มหรือยา.rักษาเบาหวานบางกลุ่ม ก็สามารถช่วยชะลอความเสื่อมของไตได้

๒. การให้ยากดภูมิในผู้ป่วยโรคไตอักเสบ ควบคุมโรคไขมันโลหิตสูง

๓. การควบคุมอาหาร ลดอาหารเค็ม รับประทานโปรตีนให้เหมาะสม ได้รับพลังงานที่เพียงพอ

๔. การควบคุมระดับโพแทสเซียม และฟอฟอรัสในอาหารให้ไม่มากเกินไป อาจมีการจำกัดปริมาณสารอาหารบางชนิด ขึ้นกับสาเหตุและระยะของโรค

๕. การรักษาด้วยยา เช่น ยาลดการถูกซึมฟอสเฟต ยาขับปัสสาวะ ยารักษาภาวะโลหิตจาง ยาลดความดันโลหิต ยาลดไขมันในเลือด และการให้ยาปรับสมดุลกรดด่าง

๖. การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เช่น ลดน้ำหนัก งดสูบบุหรี่ ออกกำลังกาย และหลีกเลี่ยงสารหรือยาที่มีผลเสียต่อไต

๒. การบำบัดทดแทนไต (Renal replacement therapy, RRT)

๑. การฟอกเลือด (Hemodialysis) หมายถึง การนำเลือดออกจากตัวผู้ป่วยทางหลอดเลือดเทียมไปผ่านตัวกรองเลือด เพื่อแลกเปลี่ยนของเสีย สารน้ำและเกลือแร่ และนำเลือดที่มีของเสียน้อยวนกลับเข้าสู่ร่างกาย อาจมีการทดแทนสารน้ำที่มีความบริสุทธิ์สูงเข้าสู่ร่างกายในวิธีการฟอกเลือดเทคนิคพิเศษบางชนิด

๒. การล้างไตทางช่องท้อง (Peritoneal dialysis) หมายถึง การจัดของเสีย สารน้ำและเกลือแร่โดยการแลกเปลี่ยนสารต่างๆ ในเลือดกับน้ำยาฟอกไตโดยอาศัยเยื่อบุช่องท้องเป็นตัวกรองปริมาตรของน้ำยาล้างไตที่ใส่เข้าไปในช่องท้อง ความลึกของการเปลี่ยนถ่ายน้ำยา โดยทั่วไปทุก ๔-๖ ชั่วโมง วิธีการนี้ใช้ได้กับทั้งผู้ป่วยไตวายเฉียบพลันและไตวายเรื้อรังระยะสุดท้าย กลุ่มผู้ป่วยที่เหมาะสมกับการล้างไตทางช่องท้อง ได้แก่ ผู้ป่วยไตวายเฉียบพลันจากโรคหัวใจ (Cardiorenal syndrome) ผู้ป่วยโรคไตวายที่มีโรคหัวใจรุนแรง (New York Heart Association Classification ระดับที่ ๓ และ ๔) ผู้ป่วยที่ไม่สามารถจัดการให้มีหลอดเลือดเทียมสำหรับการฟอกเลือดได้ ผู้ป่วยเชื้อไวรัสที่มีภาวะไตวายเฉียบพลันและเรื้อรัง ผู้ป่วยเด็ก ผู้ที่มี hypercatabolic state ระดับอ่อนล้าปานกลาง วิธีการเปลี่ยนถ่ายน้ำยาล้างไตทางช่องท้องมี ๒ วิธี ได้แก่

๑. การเปลี่ยนถ่ายน้ำยาล้างไตแบบมาตรฐาน (Conventional peritoneal dialysis) โดยบุคลากรทางการแพทย์หรือผู้ป่วยที่ได้รับการฝึกฝนแล้วเป็นผู้เปลี่ยนถ่ายน้ำยาล้างไตเข้าและออกจากร่างกาย แนะนำกับการล้างไตทางช่องท้องทั่วไปประมาณ ๘-๑๒ ลิตร/วัน

๒. การเปลี่ยนถ่ายน้ำยาล้างไตโดยใช้เครื่องอัตโนมัติ (Automated peritoneal dialysis, APD) ทำให้สามารถเปลี่ยนน้ำยาล้างได้ถูกต้องกว่าปกติ 때문에กับการล้างไตทางช่องท้องในผู้ป่วยไตวายเรื้อรังระยะสุดท้าย แบบ nocturnal intermittent peritoneal dialysis (NIPD) ทั้งนิดทีมี (Day dwell) หรือไม่มี (Day dry) น้ำยาล้างไต ค้างในช่องท้องช่วงกลางวัน หรือ การทำ Tidal peritoneal dialysis

๓. การปลูกถ่ายไต (Kidney transplantation) เป็นการรับไตจากผู้บริจาคสมองตาย หรือยังมีชีวิตมาปลูกถ่ายในอุ้งเชิงกรานหรือตำแหน่งที่เหมาะสม ในร่างกายผู้ป่วยไตวายเรื้อรังระยะสุดท้าย ผู้รับบริจาคต้องรับประทานยา抗 ภูมิคุ้มกันหลังผ่าตัดตลอดชีวิตเพื่อป้องกันภาวะสัตต์ไต (transplant rejection) ด้านนี้วินิจฉัยเหมาะสมกับผู้ที่มีร่างกายแข็งแรง ไม่มีโรคหัวใจรุนแรงและมีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อต่อ

๔. การรักษาแบบองค์รวมชนิดประคับประคอง (Comprehensive Conservative Management, CCM) สำหรับผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง หมายถึง การดูแลรักษาผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังระยะที่ ๕ ทั้งด้านกาย จิตใจ สังคมและจิตวิญญาณ (Holistic care) โดยไม่ใช้การบำบัดทดแทนไขชนิดใดชนิดหนึ่งเป็นส่วนประกอบ แต่มีการวางแผนและเป้าหมายการรักษาเพื่อ ชะลอการลดลงของอัตราการกรองของไต และลดโอกาสการเกิดภาวะแทรกซ้อนหรืออาการไม่พึงประสงค์ การตัดสินใจเลือก แนวทางการรักษาควรได้รับการวางแผนและป้าหมายไว้ล่วงหน้า (Advance care planning) โดยผ่านการปรึกษาแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นระหว่างผู้ป่วยและทีมผู้รักษา

ไตในผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง Thailand guideline

๑. เมื่อผู้ป่วยมีระดับ eGFR น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๖ มล./นาที/๑.๗๓ ตร.ม. และไม่พบสาเหตุที่ ทำให้ได้เสื่อมการทำงานขั้นควรaware อาจมีหรือไม่มีภาวะแทรกซ้อนจากโรคไตเรื้อรังก็ได้

๒. เมื่อผู้ป่วยมีระดับ eGFR มากกว่า ๖ มล./นาที/๑.๗๓ ตร.ม. ร่วมกับมีภาวะแทรกซ้อนที่เกิด โดยตรงจากไตเรื้อรังซึ่งไม่ตอบสนองต่อการรักษาแบบประคับประคองอย่างได้อย่างหนึ่ง

- ภาวะน้ำและเกลือเกินในร่างกาย จนเกิดภาวะหัวใจวายหรือความดันโลหิตควบคุมไม่ได้
- ระดับโพแทสเซียมในเลือดสูง เลือดเป็นกรด หรือฟอฟอสเฟตในเลือดสูง
- ความรู้สึกตัวลดลง หรืออาการซักกระตุกจากภาวะยูรีเมีย
- เยื่อหุ้มปอด หรือเยื่อหุ้มหัวใจอักเสบจากภาวะยูรีเมีย
- คลื่นสั่นเจียน เป้ออาหาร น้ำหนักลดลง หรือภาวะทุพโภชนาการ

วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการดูแลผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง

ผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังควรได้รับการดูแลโดยมีวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ดังนี้

๑. คัดกรองและส่งปรึกษาหรือส่งต่อ (Screening and consultation or referral) เพื่อให้สามารถ วินิจฉัยโรคไตเรื้อรังได้ในระยะแรกของโรคและส่งปรึกษาหรือส่งต่อผู้ป่วยให้อายุรแพทย์โรคไตได้อย่างเหมาะสม

๒. ชะลอการเสื่อมของไต (Slowing the progression of kidney disease) เพื่อป้องกันหรือ ยึดระยะเวลาการเกิดโรคไตเรื้อรังและการบำบัดทดแทนไต

๓. ประเมินและรักษาภาวะแทรกซ้อนของโรคไตเรื้อรัง (Evaluation and treating complications) เพื่อให้แพทย์ผู้ดูแลสามารถวินิจฉัยและให้การดูแลรักษาที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการเกิดภาวะแทรกซ้อนที่รุนแรง

๔. ลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคหัวใจและหลอดเลือด (Cardiovascular risk reduction) เพื่อป้องกัน การเกิดและลดการเสี่ยงจากโรคหัวใจและหลอดเลือดซึ่งเป็นสาเหตุของการเสี่ยงชีวิตที่สำคัญของผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง

๕. เตรียมผู้ป่วยเพื่อการบำบัดทดแทนไต (Preparation for renal replacement therapy) เพื่อให้ผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังได้รับการเตรียมพร้อมสำหรับการบำบัดทดแทนไตในระยะเวลาที่เหมาะสม

การเตรียมตัวเพื่อการบำบัดทดแทนไต

๓. ผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังควรได้รับคำแนะนำให้เตรียมตัวเพื่อการบำบัดทดแทนไตเมื่อเริ่มเข้าสู่โรคไตเรื้อรังระยะที่ ๔ (ค่าอัตราการกรองของไตน้อยกว่า ๓๐ มล./นาที/๑.๗๓ ตร.ม.)

๔. ผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังระยะที่ ๔ ขึ้นไปควรได้รับความรู้และคำแนะนำทางเลือกวิธีการรักษาค่าใช้จ่าย สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ รวมทั้งข้อดีและข้อด้อยของการบำบัดทดแทนไตครอบคลุมการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม การล้างไตทางช่องท้อง การปลูกถ่ายไตก่อนการเริ่มฟอกไต (pre-emptive kidney transplantation) การปลูกถ่ายไต และการรักษาแบบประคับประคอง

๕. ผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังที่ ๔ ที่มีการทำงานของไตลดลงอย่างต่อเนื่องทีมสหสาขา ควรบันทึกผลการทบทวนการเตรียมแผนการรักษาไว้ล่วงหน้า ครั้ง

๖. ผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังที่ตัดสินใจเลือกการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียมข้อมูลการตัดสินใจ เลือกวิธีการบำบัดทดแทนไตและประเมินการรับรู้ของผู้ป่วยและครอบครัวลงในเวชระเบียนอย่างน้อยปีละคราวได้รับการเตรียมเส้นเลือดถุงใช้สำหรับการฟอกเลือดชนิด arteriovenous fistula (AVF) หรือ arteriovenous graft (AVG) ให้พร้อมใช้เมื่อเริ่มการฟอกเลือด ทั้งนี้ระยะเวลาการเตรียมขึ้นกับอัตราการกรองของไตขณะนั้นและ อัตราการเสื่อมของไต ภายใต้ดุลยพินิจของอายุรแพทย์โรคไตและศัลยแพทย์หลอดเลือด

๗. ผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังที่ได้รับการเตรียมเส้นเลือดถุงทีมสหสาขาควรให้คำแนะนำเรื่องการบริหารเส้นเลือดหลังการผ่าตัดและติดตามความสมบูรณ์ของเส้นเลือด

๘. ผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังที่ตัดสินใจเลือกการล้างไตทางช่องท้องควรได้รับการใส่สายล้างช่องท้องอย่างน้อย ๒ สัปดาห์ ก่อนเริ่มล้างไตทางช่องท้อง

๙. แนะนำให้ผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังระยะที่ ๔ ที่มีค่าอัตราการกรองของไตน้อยกว่า ๒๐ มล./นาที/๑.๗๓ ตารางเมตร และผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังที่ ๕ ที่ยังไม่ได้รับการล้างไตควรได้รับการประเมินเพื่อทำ pre-emptive living donor kidney transplantation ทุกราย

๑๐. แนะนำให้ทำ pre-emptive living donor kidney transplantation ในผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง ผู้ใหญ่เมื่อค่าอัตราการกรองของไตน้อยกว่า ๑๐๘ มล./นาที/๑.๗๓ ตร.ม. และในผู้ป่วยเด็กเมื่อค่าอัตราการกรองของไตน้อยกว่า ๑๘๖ มล./นาที/๑.๗๓ ตร.ม. หรือทำเร็วกว่านั้นทั้งในเด็กและผู้ใหญ่หากผู้ป่วยมีอาการยูรีเมีย

ตารางที่ ๕: แสดงชื่อปัจจัยในการพิจารณาเลือกใช้ mode การใช้ยาระงับความรู้สึกในป่วยที่มาร่วมการผ่าตัดทางเดินลม

การตัดสินใจเลือกวิธีการบำบัดทดแทนไต (Shared decision-making)

การให้คำปรึกษาผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังระยะสุดท้าย

๑. ควรเป็นพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการให้คำปรึกษา
๒. เตรียมข้อมูลผู้ป่วยล่วงหน้าจากเวชระเบียน
๓. ประวัติการเจ็บป่วย
๔. การรักษาและยาที่รับประทาน
๕. ผลตรวจทางห้องปฏิบัติการ BUN, Cr, Hb, FBS, HbA_{1c}
๖. โรคร่วมที่ทำให้การบำบัดทดแทนไม่มีความยุ่งยาก เช่น ผู้ป่วยติดเตียง ผู้ป่วยโรคหัวใจ
๗. ประเมินผู้ป่วยด้านการรับรู้ การสื่อสารและความพร้อมในการรับคำปรึกษา
๘. ทำความเข้าใจปัญหา ผลกระทบของโรคไตเรื้อรังระยะที่ ๕
๙. แลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ป่วยด้านวิถีชีวิตความเป็นอยู่ การดูแล ความคาดหวังในการรักษา
๑๐. ให้ข้อมูลทางเลือกในการรักษาแก่ผู้ป่วยและให้ผู้ป่วยตัดสินใจเลือก

การฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม (Hemodialysis)

การฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม (Hemodialysis) เป็นการนำของเสียและน้ำออกจากร่างกายโดยการฟอกเลือด ซึ่งออกจากการตัวผู้ป่วยทางเส้นเลือดดำแล้วผ่านตัวกรองซึ่งในตัวกรองจะมีเนื้อเยื่อที่จะช่วยกรองของเสียและน้ำออกจากร่างกาย เมื่อเลือดผ่านตัวกรองแล้วจะกลับมาเป็นเลือดดีเครื่องจะนำเลือดนั้นกลับสู่ร่างกายในการฟอกเลือด แต่ละครั้งต้องใช้เวลาประมาณ ๓-๔ ชม. หรือมากกว่า และต้องทำการฟอกเลือดอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๒-๓ ครั้ง

ทางผ่านเข้าออกของเลือดที่ใช้ในการฟอกเลือด (vascular access; VA) หมายถึงหลอดเลือดและสายสวนหลอดเลือดดำ (Temporary venous catheter) ที่เชื่อมต่อกับหลอดเลือดใหญ่เพื่อเป็นทางผ่านให้กระแสเลือด ไหลเวียนเข้าและออกจากการตัวผู้ป่วยผ่านเครื่องฟอกเลือดอย่างต่อเนื่องการสูญเสียหน้าที่ของหลอดเลือดและสายสวนหลอดเลือดดำที่ใช้ฟอกเลือดเป็นสาเหตุที่สำคัญอย่างหนึ่งที่เพิ่มอัตราการเจ็บป่วย และอัตราการเสียชีวิตในผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง

หลอดเลือดและสายสวนหลอดเลือดที่ใช้ในการฟอกเลือด

ทางผ่านเข้าออกของเลือดที่ใช้ในการฟอกเลือด (Vascular access) หมายถึง หลอดเลือดและสายสวนหลอดเลือดที่เชื่อมต่อกับหลอดเลือดใหญ่เพื่อเป็นทางผ่านให้กระแสเลือดไหลเวียนเข้า และออกจากตัวผู้ป่วยผ่านเครื่องฟอกเลือดอย่างต่อเนื่อง สามารถแบ่งประเภทของหลอดเลือดและสายสวนหลอดเลือดที่ใช้ในการฟอกเลือดได้ ๓ ประเภท ดังนี้

๑. หลอดเลือดที่ผ่าตัดเชื่อมต่อกับหลอดเลือดแดงโดยตรง หรือหลอดเลือดจริง (Arteriovenous fistula : AVF) ตำแหน่งที่นิยมได้แก่ Radiocephalic fistula, Brachiocephalic fistula และ Basilica vein transposition (brachial basilic) fistula

๒. หลอดเลือดที่มีการใช้วัสดุเชื่อมต่อระหว่างหลอดเลือดแดงและหลอดเลือดดำ หรือหลอดเลือดเทียม (Arteriovenous graft : AVG) โดยอาจเป็นวัสดุธรรมชาติ เช่น Saphenous veins, Umbilical veins, Bovine carotid arteries หรืออาจเป็นวัสดุสังเคราะห์ ซึ่งนิยมใช้กันมากที่สุดผลิตจากสาร Polytetrafluoroethylene

๓. สายสวนหลอดเลือดที่วางเข้าไปในหลอดเลือดดำใหญ่ เช่น Internal jugular, Femoral หรือ Subclavian veins แบ่งเป็นสายสวนหลอดเลือดชนิดที่ผูกบางส่วนของสายไว้ชั้นใต้ผิวนัง หรือ Permanent catheter (Tunneled dialysis catheter) และชนิดที่ไม่ส่วนของสายฝังไว้ผิวนัง หรือ Double lumen catheter

เครื่องไตเทียม และตัวกรอง

๑. การดูแลเครื่องไตเทียมต้องเป็นไปตามข้อแนะนำสำหรับการตรวจสอบมาตรฐานการรักษาโดยการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียมของแพทย์สภาก

๒. การใช้ตัวกรองควรเลือกชนิดที่เข้ากันได้ดีทางชีวภาพ (Biocompatibility) และมีขนาดที่เหมาะสม เพื่อให้ได้บริษัมการฟอกเลือดที่เพียงพอ นอกจากนี้ควรเลือกตัวกรองชนิด High flux ขึ้นไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ฟอกเลือด มาเป็นระยะเวลานานและไม่เหลือการทำงานของไตแล้ว หรือผู้ป่วยเบาหวาน หรือผู้ป่วยที่มีแอลบูมินในเลือดต่ำ

๓. การนำตัวกรองมาใช้ซ้ำ (Reuse dialyzer) สามารถทำได้ ยกเว้นในการนี้ที่มีการปนเปื้อนเชื้อชั่งติดต่อได้ง่าย โดยตัวกรองที่นำมาใช้ซ้ำ ต้องมีประสิทธิภาพและความปลอดภัยสูงสุด

๔. ไม่ควรนำชุดสายส่งเลือด (Bloodline) มาใช้ซ้ำ

ระบบนำ้ำบริสุทธิ์

การเตรียมนำ้ำบริสุทธิ์เพื่อการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ผู้ป่วยมีความปลอดภัยในการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียมจากการใช้น้ำบริสุทธิ์ที่มีคุณภาพตามที่สมาคมโรคไตแห่งประเทศไทยกำหนด

๒. เพื่อให้ระบบนำ้ำบริสุทธิ์ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดเวลาขณะทำการฟอกเลือดด้วย

เครื่องไตเทียม

๓. เพื่อใช้อุปกรณ์ในระบบนำ้ำ RO ให้เป็นไปตามเวลาที่เหมาะสม

ระบบกรองนำ้ำเบื้องต้น (Pre-treatment system) ประกอบด้วย

๑. ถังสำรองนำ้ำสะอาด (Raw water storage tank) มีความจุ ๕๐๐ ลิตร ควบคุมระดับน้ำ โดยลูกloyไฟฟ้า ทำงานประสานกับ Solenoid Valve ซึ่งติดตั้งกับท่อน้ำสะอาดจะเปิดอัตโนมัติให้น้ำสะอาดเข้าถัง ที่ระดับ Low level start และปิดอัตโนมัติที่ระดับ High level stop ปากถังมีห่อ Drain กรณีน้ำล้น ส่วนที่กันลังจะมีห่อ Drain และ Valve เพื่อทิ้งน้ำเมื่อต้องการ หรือเวลาล้างถัง

๒. ปั๊มน้ำติด (Raw water pump) ทำการปั๊มน้ำสะอาดจากถังสำรองนำ้ำสะอาดเพื่อผลิตน้ำ RO ในระบบประกอบด้วยปั๊มน้ำติด ๒ ตัว เปิดทำงานสลับกันโดยผู้ใช้ต้องทำการสลับเองทุกวันก่อนเริ่มงาน ตั้งนี้ เปิดใช้ Raw water pump ๑ ในวันคี่ และเปิดใช้ Raw water pump ๒ ในวันคู่ในช่วงของการผลิตน้ำ RO ปั๊มน้ำติดดังกล่าวจะทำงาน เปิดและปิดเองโดยอัตโนมัติจาก การควบคุมของลูกloyไฟฟ้าในถังน้ำ RO (RO storage tank) จะเปิดอัตโนมัติที่ระดับ Low level start และปิดอัตโนมัติที่ระดับ High level stop และเพื่อป้องกันการเสียหายของ Raw water pump จะปิดเองโดยอัตโนมัติ เมื่อมีการใช้น้ำติดถึงระดับ Low level stop

๓. Filter ๒๐ ไมครอน ขนาด ๑๐ นิ้ว บรรจุใน Housing พลาสติกใส มองเห็น Filter ชัดเจน

๔. ถัง Sand ทำงานในการกรองสารแขวนลอยในนำ้ำประปาที่มีขนาดเกิน ๑๐ ไมโครมิเตอร์ ให้น้ำประปานี้ Silt Density Index (SDI) < ๐.๕ เพื่อลดการอุดตันของ RO membrane ถัง Sand มีระบบ Auto backwash ด้านบนถัง และมีห่อ drain ด้านหลัง เพื่อทำความสะอาดกรองทุกวัน ตามเวลาที่กำหนด ถังที่เจ้งไว้บนพื้นห้องลังซึ่งจะทำงานในขณะไม่มีการใช้ระบบนำ้ำ RO ใช้เวลา ๔๕ นาที (Backwash ๓๐ นาที Rapid rinse ๑๕ นาที)

๕. ถัง Softener มีจำนวน ๑ ถัง ทำงานต่อเนื่องกัน ภายใต้มีสาร Exchange resin ทำงานในการลดความกระด้างของนำ้ำประปาระบบเปลี่ยนประจุ Na^+ ในสาร Exchange resin กับ Ca^{++} และ Mg^{++} ในนำ้ำประปาระบบเปลี่ยนประจุ โดยการดูดน้ำเกลือเข้มข้นจากถังเกลือเข้าสู่ถัง Softener แซททิ่งไว้แล้ว จึงถังเกลือออกใช้เวลาในการทำ Auto regeneration ถังละ ๑ ชั่วโมง โดยทำงานทุกวันตามเวลาที่กำหนด ถังแจ้งไว้บนพื้นห้องลัง

๖. ถัง Carbon ประกอบด้วย ๒ ถัง ทำงานแบบอนุกรม ภายในถัง Carbon แต่ละถังจะบรรจุ charcoal resin ในปริมาณ ๗ ลูกบาศก์ฟุต เพื่อคุณสมบัติในการกรองและคลอร์ามีนที่เป็นสารพิษต่อร่างกาย และสามารถทำลาย RO Membrane ได้ Carbon แต่ละถังมีระบบ Auto backwash ด้านบนถัง และ มีห้อง drain ด้านหลัง เพื่อคืนประสิทธิภาพให้สาร charcoal resin ใช้เวลาในการทำ Auto backwash ถังละ ๔๐ นาที โดยทำงานทุกวัน ตามเวลาที่กำหนด ดังแจ้งไว้บนป้ายหน้าถัง

๗. Pre RO filter ๐.๕"ไมโครมิเตอร์ ทำหน้าที่กรองสารแขวนลอยในน้ำประปา เช่น ผงถ่านที่หลุดจากถัง Carbon และฝุ่นละออง เพื่อลดการอุดตันของ RO membrane Pre RO filter นี้ประกอบด้วย Filter ขนาด ๒๐ นิว บรรจุใน Housing พลาสติกทึบสีน้ำเงิน มองไม่เห็น Filter

ระบบผลิตน้ำบริสุทธิ์ (RO system) ประกอบด้วย

๑. ปั๊ม RO (High power pump) ทำหน้าที่ส่งแรงดันสูง (Feed pressure) ระหว่าง ๑๐๐ - ๒๐๐ psi ที่ต่ำลง Pore เพื่อส่งน้ำประปาที่ผ่านการกรองน้ำเบื้องต้นแล้วในรีบิกนัมประมาณ ๑๐ ลิตร เข้าสู่ RO membrane ในการกรองน้ำ RO บีบ RO นี้จะทำงานเปิด และปิดเองโดยอัตโนมัติจากการควบคุมของลูกกลอยไฟฟ้าในถังน้ำ RO (RO storage tank) จะเปิด อัตโนมัติที่ระดับ Low level start และปิดอัตโนมัติที่ระดับ High level stop และเพื่อป้องกันการเสียหายของปั๊ม ๆ จะปิดเอง โดยอัตโนมัติเมื่อมีการใช้น้ำ RO ถึงระดับ Low level stop

๒. ชุด RO ประกอบด้วย membrane RO ที่มีความละเอียดของ pore ที่ ๑๐ "ไมโครมิเตอร์ ทำการกรองน้ำ RO ที่ Recovery ๕๐ % มีอัตราการผลิตน้ำ RO ที่ ๕ แกลลอน/นาที

ระบบจ่ายน้ำบริสุทธิ์ (RO Distribution)

๑. ถังเก็บน้ำบริสุทธิ์ (RO water tank) วัสดุทำจากโพลีเอทิลีน มีขนาด ๕๐๐ ลิตร ฝาปิดสนิท และเคลือบรองอยู่ด้วย Silicone มี Bacteria air vent filter กรองอากาศเข้าถังเมื่อระดับน้ำ RO ลดลง และมีลูกกลอยไฟฟ้าควบคุมระดับน้ำ RO โดยทำงานประสานกับ Raw water pump และ Pump RO ซึ่งจะเปิดอัตโนมัติผลิตน้ำ RO เข้าถัง เมื่อระดับน้ำ RO อยู่ที่ Low level start และปิดการผลิตอัตโนมัติที่ระดับ High level stop มีระบบเตือนเป็นเสียงเมื่อระดับน้ำ RO ลดลงถึง Low level stop ระบบจะหยุดทำงานทั้งหมดโดยอัตโนมัติเพื่อป้องกันความเสียหายที่เกิดกับอุปกรณ์ โดยเฉพาะปั๊มน้ำต่าง ๆ เพื่อป้องกันการเจริญเติบโตของเชื้อโรคในถังน้ำ RO น้ำในถังจะมีการถ่ายเทhmunwein ตลอดเวลาด้วยระบบ Recirculation และหลังเสร็จงานการฟอกเลือด จะมีระบบหยุดการผลิตน้ำ RO ไว้ที่ระดับ ๕๐๐ ลิตร เพื่อให้มีการ Circulate ได้ทั่วถังที่กันถังจะมีห้อง Drain และ Valve เพื่อทิ้งน้ำเมื่อต้องการหรือเวลาล้างถัง

๒. ปั๊มจ่ายน้ำ RO (Transfer pump) ประกอบด้วยปั๊ม ๒ ตัว สลับกันทำงาน โดยปั๊มจ่ายน้ำตัวที่ ๑ เปิดทำงานวันคี่ เวลา ๐๗:๐๐ น. และ ปั๊มจ่ายน้ำตัวที่ ๒ วันคู่ เวลา ๐๗:๐๐ น. ของทุกวัน ปั๊มน้ำแต่ละตัวจะจ่ายน้ำ RO เข้าสู่ Loop HD และ Loop reuse ที่จะกล่าวต่อไป โดยจะมีแรงดันตั้งต้นที่ ๖๐ - ๘๐ psi ปั๊มจ่ายน้ำ RO จะหยุดทำงานโดยอัตโนมัติถ้าระดับน้ำ RO ในถังลดลงถึงระดับ Low level stop เพื่อป้องกันความเสียหายที่เกิดกับตัวปั๊มวงจรห่อ RO (RO Loop) ประกอบด้วย ๒ Loop ได้แก่ HD Loop และ Reuse Loop ห่อทำด้วยวัสดุ U-PVC แต่ละ Loop ติดตั้งแบบ recirculation น้ำ RO จะไหลคืนสู่ RO storage tank ทั้ง ๒ Loop และมีการ recirculation ตลอด ๒๔ ชั่วโมง เพื่อป้องกันการเจริญเติบโตของเชื้อโรคในระบบห่อ RO ในแต่ละ Loop มีระบบการฆ่าเชื้อ โดยหลอดไฟ Ultraviolet ซึ่งเปิดตลอด ๒๔ ชั่วโมง และมี filter ข้อออก และก่อนเข้าสู่ RO พร้อมทั้ง pressure gauge สำหรับ Reuse Loop ทุกหัว ก้อกที่แยกมาล้าง ตัวกรองจะมี One way valve ป้องกันน้ำไหลกลับสู่ห่อ RO หลัก

คุณภาพน้ำบริสุทธิ์ (Dialysis water)

น้ำบริสุทธิ์ที่นำมาใช้ในการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียมต้องมีคุณสมบัติดังนี้

๑. มีปริมาณสารเคมีในน้ำบริสุทธิ์ไม่เกินค่าสูงสุดที่กำหนดไว้ตามมาตรฐานของ ISO/AAMI (International organization for standardization/Association for the advancement of medical instrumentation) 2019 ดังนี้

สาร	ระดับสูงสุด (mg/L)
กลุ่มสารที่เคยมีรายงานการเกิดผลแทรกซ้อนทางคลินิกจากการฟอกเลือด	
Aluminum	0.01
Total chlorine	0.1
Copper	0.1
Fluoride	0.2
Lead	0.005
Nitrate (as N)	2
Sulfate	100
Zinc	0.1
กลุ่มสารที่เป็นส่วนประกอบปกติในน้ำยาไตเทียม	
Calcium	2 (0.05 mmol/L, 0.1 mEq/L)
Magnesium	4 (0.15 mmol/L, 0.3 mEq/L)
Potassium	8 (0.2 mmol/L, 0.2 mEq/L)
Sodium	70 (3.0 mmol/L, 3.0 mEq/L)
กลุ่มสาร Trace element อื่นๆ	
Arsenic	0.005
Barium	0.1
Cadmium	0.001
Chromium	0.014
Mercury	0.0002
Selenium	0.09
Silver	0.005

๒. มีจำนวนแบคทีเรียในน้ำบริสุทธิ์น้อยกว่า ๑๐๐ CFU/ml จำนวนแบคทีเรียที่ควรเริ่มดำเนินการแก้ไข (Action level) คือ ๕๐ CFU/ml

๓. มีปริมาณ Endotoxin ในน้ำบริสุทธิ์น้อยกว่า ๐.๒๕ EU/ml ปริมาณ Endotoxin ที่ควรเริ่มดำเนินการแก้ไข (Action level) คือ ๐.๑๒๕ EU/ml

ตารางแสดงเกณฑ์มาตรฐานของคุณภาพสารน้ำชนิดต่าง ๆ ที่ใช้ในการฟอกเลือด

	จำนวนแบคทีเรีย		Endotoxin	
	เกณฑ์	Action level	เกณฑ์	Action level
น้ำบริสุทธิ์สำหรับการฟอกเลือด (Dialysis water)	< ๑๐๐ CFU/ml	๕๐ CFU/ml	< ๐.๒๕ EU/ml	๐.๑๒๕ EU/ml
น้ำยาไตเทียมมาตรฐาน (Standard dialysis fluid)	< ๑๐๐ CFU/ml	๕๐ CFU/ml	< ๐.๕ EU/ml	๐.๒๕ EU/ml
น้ำยาไตเทียมบริสุทธิ์สูง (Ultrapure dialysis fluid)	< ๐.๑ CFU/ml	-	< ๐.๐๓ EU/ml	-
สารละลายทดแทนปราศจากเชื้อ [*] (Sterile substitution fluid)	< ๐.๐๐๐๐๐๑ CFU/ml	-	< ๐.๐๓ EU/ml	-

คุณภาพน้ำยาไตเทียม (Dialysis fluid)

น้ำยาไตเทียมที่ใช้ในการฟอกเลือดต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

๑. น้ำยาไตเทียมมาตรฐาน (Standard dialysis fluid) ต้องมีจำนวนแบคทีเรียน้อยกว่า ๑๐๐ CFU/ml และมีปริมาณ endotoxin น้อยกว่า ๐.๕ EU/ml

๒. จำนวนแบคทีเรียและปริมาณ Endotoxin ที่ควรเริ่มดำเนินการแก้ไข (Action level) คือ ๕๐ CFU/ml และ ๐.๒๕ EU/ml ตามลำดับ น้ำยาไตเทียมมาตรฐานเป็นคุณภาพน้ำยาไตเทียมขั้นพื้นฐานสำหรับการทำ Hemodialysis สามารถใช้กับตัวกรองเลือดชนิด (Low flux ไม่ควรใช้กับตัวกรองเลือดชนิด High flux และห้ามใช้กับตัวกรองเลือดชนิด Super high-flux

๓. น้ำยาไตเทียมบริสุทธิ์สูง (Ultrapure dialysis fluid) ต้องมีจำนวนแบคทีเรียน้อยกว่า ๐.๑ CFU/ml และมีปริมาณ Endotoxin น้อยกว่า ๐.๐๓ EU/ml น้ำยาไตเทียมบริสุทธิ์สูงเป็นคุณภาพน้ำยาไตเทียมที่เหมาะสมสำหรับการทำ Hemodialysis สามารถใช้ได้กับตัวกรองเลือดทุกชนิด และใช้เป็นสารละลายตั้งตันในการผลิตเป็นสารละลายทดแทนในการทำ On-line hemodiafiltration/ Hemofiltration

ระบบการผลิตน้ำบริสุทธิ์ควรเป็นระบบ Reverse osmosis ระบบจ่ายน้ำบริสุทธิ์ต้องเป็นชนิด ไซลอนกลับ (Recirculation loop) และวัสดุที่ใช้ต้องปลอดสนิม

การป้องกันการแข็งตัวของเลือด

๑. ในการป้องกันการแข็งตัวของเลือดระหว่างการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียมควรเลือกใช้ Unfractionated heparin หรือ Low molecular weight heparin เป็นลำดับแรก

๒. ในผู้ป่วยที่มีภาวะเสี่ยงสูงต่อการมีภาวะเลือดออกอาการหลักเลี้ยงสารป้องกันการแข็งตัวของเลือด และให้การป้องกันการแข็งตัวของเลือดระหว่างการฟอกเลือดด้วยวิธีอื่น

๓. หากเกิดภาวะเกล็ดเลือดต่ำจาก Heparin (Heparin-induced thrombocytopenia, HIT) ชนิดที่ ๒ ต้องเปลี่ยนไปใช้การป้องกันการแข็งตัวของเลือดระหว่างการฟอกเลือดด้วยวิธีอื่น

๔. หลังเสร็จสิ้นการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม ควรใช้สารป้องกันการแข็งตัวของเลือดหล่อในสายสวนหลอดเลือดทุกครั้ง

การเริ่มฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียมในผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง

๑. ผู้ป่วยที่เริ่มการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียมครั้งแรก (First few sessions) ควรประเมิน

ผู้ป่วยอย่างใกล้ชิด

๒. ผู้ป่วยที่เริ่มการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียมในครั้งแรก ควรป้องกันการเกิดกลุ่มอาการไม่สมดุลจากการฟอกเลือด (Dialysis disequilibrium syndrome) โดยกำหนดเป้าหมายของการลดระดับญี่เรียในเลือดไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของค่าตั้งต้น

๓. ในผู้ป่วยที่มีปริมาณปัสสาวะเหลืออยู่มากกว่า ๖๐๐ มล./วัน หรือการจัดญี่เรีย (Urea clearance) มากกว่า ๓ มล./นาที/๑.๗๗ ตร.ม. อาจพิจารณาเริ่มต้นการฟอกเลือดด้วยความถี่ ๑๒ ครั้งต่อสัปดาห์ (Incremental Hemodialysis) ทั้งนี้ต้องติดตามอาการผู้ป่วย ปริมาณปัสสาวะ และปริมาณการจัดญี่เรียอย่างสม่ำเสมอ

การควบคุมและป้องกันการติดเชื้อ

๑. สถานพยาบาลที่ให้บริการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม ต้องจัดทำมาตรการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ เป็นลายลักษณ์อักษร (Development of infection prevention and control program)

๒. บุคลากรที่ปฏิบัติงานในสถานพยาบาลที่ให้บริการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียมควรยึดหลักในมาตรการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อต่างๆ อย่างเคร่งครัด (Implementation of infection and control program)

๓. สถานพยาบาลที่ให้บริการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียมควรจัดทำมาตรการในการเฝ้าระวังการระบาด (Surveillance of outbreaks)

๔. สถานพยาบาลที่ให้บริการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียมควรมีมาตรการฉุกเฉินหรือมีแผนการรองรับกรณีเกิดการระบาด

๕. บุคลากรที่ปฏิบัติงานในสถานพยาบาลที่ให้บริการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม ควรล้างมือทุกครั้งอย่างเคร่งครัด ในช่วงเวลาที่มีโอกาสสรับหรือแพร่กระจายเชื้อได้

๖. ผู้ป่วยและญาติร้มไปถึงผู้ดูแล ควรล้างมือทุกครั้งก่อนเริ่มการฟอกเลือดและหลังจากฟอกเลือดเสร็จ

๗. ก่อนแทงเข็มฟอกเลือดหรือใช้สายสวนสำหรับการฟอกเลือด (Catheter) บุคลากรต้องตรวจสอบที่ผิวนานั้นตามแต่หนังแท้หนังที่จะใช้ ปลายสายฟอกเลือดหรือตำแหน่งที่สายออกจากผิวนานั้นก่อนทุกครั้งว่าสะอาด ไม่มีการอักเสบติดเชื้อและจึงเริ่มทำการตัด

๘. การแทงเข็มที่หลอดเลือดซึ่งใช้สำหรับการฟอกเลือดไม่ว่าจะเป็น AVF หรือ AVG ต้องใช้หลักปราศจากเชื้อ (Sterile technique)

๙. การใช้สาย Catheter ในการฟอกเลือด ต้องใช้หลักปราศจากเชื้อ (Sterile technique)

๑๐. การเตรียมยาสำหรับผู้ป่วยควรแยกเตรียมในพื้นที่ส่วนกลางเป็นพื้นที่เดียวที่สะอาด ก่อนนำไปใช้กับผู้ป่วย

๑๑. แนะนำใช้ยาแบบ Single use แต่ถ้าจำเป็นต้องใช้ยาขวดหนึ่งกับผู้ป่วยหลายราย ควรแบ่งยาลงเป็นขนาดเล็ก ๆ ไว้ก่อนล่วงหน้า

๑๒. การให้ยา กับผู้ป่วยฟอกเลือดต้องใช้หลักปราศจากเชื้อ โดยมีหลักการ ดังนี้

- ไม่ใช้ถุงมือช้ำในการทำหัดตัด
- ทำความสะอาดผิวนั้นด้วย ๒% Chlorhexidine
- ไม่ใช้เข็มหรือหลอดฉีดยาเดิมกับผู้ป่วยรายอื่น
- ไม่ใช้สารน้ำเพื่อให้ยาซ้ำกับผู้ป่วยรายอื่น

๑๓. ควรใช้หลักการ Standard precaution กับผู้ป่วยทุกรายที่มาเข้ารับบริการการฟอกเลือด

๑๔. ผู้ป่วยที่มีอาการทางระบบทางเดินหายใจเมื่อเข้าสู่สถานบริการการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม ควรได้รับคำแนะนำให้สวมใส่หน้ากากและไอหรือจามอย่างถูกวิธีเพื่อลดการแพร่กระจายเชื้อ

๑๕. สถานพยาบาลควรจัดแบ่งสถานที่สำหรับพักรอแยกในกรณีที่สงสัยว่าผู้ป่วยติดเชื้อที่มีโอกาสแพร่กระจายสู่บุคคลากรและผู้ป่วยรายอื่นได้

๑๖. สถานพยาบาลควรมีห้องแยกโรคสำหรับให้บริการฟอกเลือดผู้ป่วยติดเชื้อหรือสงสัยว่าจะมีการติดเชื้อที่มีโอกาสแพร่กระจายสู่บุคคลากรและผู้ป่วยรายอื่นได้

๑๗. สำหรับผู้ป่วยติดเชื้อที่แพร่กระจายเชื้อทางอากาศ (Airborne precautions) ควรแยกฟอกเลือดผู้ป่วยในห้องแรงดันลบ ในกรณีที่ไม่มีห้องแรงดันลบสามารถใช้ห้องเดียวแยกโรคได้โดยควรมีระบบระบายอากาศที่ดี

๑๘. สำหรับผู้ป่วยติดเชื้อที่แพร่กระจายเชื้อทางละอองน้ำมูกน้ำลาย (Droplet precautions) ควรแยกฟอกเลือดผู้ป่วยในห้องเดียวแยกโรคในกรณีที่ไม่มีห้องเดียวแยกโรค สามารถปรับรอบการฟอกเป็นรอบสุดท้ายได้เพื่อลดการสัมผัสนักกับผู้ป่วยรายอื่น

๑๙. สำหรับผู้ป่วยติดเชื้อที่แพร่กระจายเชื้อทางการสัมผัส (Contact precautions) ควรแยกฟอกเลือดผู้ป่วยในห้องเดียวแยกโรค และบุคคลากรควรใส่เสื้อการณ์ ถุงมือแบบใช้ครั้งเดียว

๒๐. สถานพยาบาลควรจัดสรรอุปกรณ์ป้องกันร่างกาย (PPE) ให้แก่บุคคลากรอย่างพอเพียงและมีขนาดให้เลือกอย่างเพียงพอ โดยอุปกรณ์ควรเลือกอย่างเหมาะสมตามประเภทการแพร่กระจายเชื้อ

๒๑. ต้องมีการส่งเลือดผู้ป่วยเพื่อตรวจ HBsAg (ถ้าผลตรวจยังเป็นลบ), anti-HBs, anti-HBc, anti-HCV ทุกรายเมื่อแรกเข้า

๒๒. ต้องมีการส่งเลือดผู้ป่วยเพื่อตรวจ HBsAg (ถ้าผลตรวจยังเป็นลบ), anti-HBs, anti-HCV ซ้ำอย่างน้อยทุก ๖ เดือน ในผู้ป่วยทุกราย

๒๓. สำหรับผู้ป่วยที่ตรวจพบ anti-HCV เป็นบวก ควรได้รับการส่งตรวจ Nucleic acid test (NAT) หรือ HCV RNA เพื่อประเมินระยะของโรค

๒๔. หากมีรายงานการระบาดหรือมีการติดเชื้อ HBV หรือ HCV ในหมู่ข้าราชการในสถานพยาบาล ควรมีการตรวจคัดกรองเพิ่มเติมในผู้ป่วยรายอื่นทบทวนมาตรฐานการป้องกันการติดเชื้อใหม่ และการขับบุคคลากรให้มีการปฏิบัติตามมาตรการอย่างเคร่งครัด

๒๕. บุคคลากรที่ทำการดูแลผู้ป่วยควรปฏิบัติตาม “ข้อควรระวังด้านสุขอนามัย” เพื่อลดการนำเชื้อไปสู่ผู้อื่นทั้งจากการสัมผัสด้วยตรงและผ่านอุปกรณ์ต่าง

๒๖. ควรมีการแยกใช้เครื่องไตเทียม สำหรับฟอกเลือดผู้ป่วย HBV หรือผู้ที่ยังไม่มีผลตรวจทาง Serology

๒๗. ต้องมีการอบฆ่าเชื้อภายในเครื่องไตเทียม (Disinfection) หลังการฟอกเลือดทันทีในทุกครั้ง หลังฟอกเสร็จสำหรับผู้ป่วย HBV และ HCV

๒๘. ไม่นำสายส่งเลือดกลับมาใช้ซ้ำสำหรับผู้ป่วย HBV และ HCV

๒๙. สามารถนำตัวกรองกลับมาใช้ซ้ำได้สำหรับผู้ป่วย HCV โดยกระบวนการล้างและอบฆ่าเชื้อ ควรได้รับการปฏิบัติอย่างเคร่งครัดและปลอดภัยกับบุคคลากร

๓๐. มีการจัดแบ่งพื้นที่เป็นสัดส่วนในการฟอกเลือดสำหรับผู้ป่วย HBV พร้อมมีการแยกอุปกรณ์ และเวชภัณฑ์จากผู้ป่วยรายอื่น

๓๑. บุคลากรที่กำลังให้บริการฟอกเลือดผู้ป่วย HBV ไม่ควรให้บริการผู้ป่วยอื่นในช่วงเวลาเดียวกัน

๓๒. ผู้ป่วยฟอกเลือดทุกรายที่เข้าเกณฑ์ต้องได้รับวัคซีน ควรได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันไวรัสตับอักเสบบีตับอักเสบบี

๓๓. ผู้ป่วยฟอกเลือดที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นกลุ่มไม่ตอบสนองต่อวัคซีนป้องกันไวรัสตับอักเสบบี (Non-responder) ควรทำการเฝ้าระวังการติดเชื้อเมื่อนกลุ่มนี้ไม่เคยได้รับวัคซีน

๓๔. ควรมีการตรวจ anti-HBs ในบุคลากรทุกรายที่ต้องให้บริการผู้ป่วย HBV และในรายที่ไม่มีภูมิหรือยังไม่เคยรับวัคซีนแนะนำให้ฉีดวัคซีนแก่บุคลากรรายนี้ โดยใช้ขนาดและวิธีการตามกติกาบุคคลทั่วไป

๓๕. ควรมีการฆ่าเชื้อภายในเครื่องไตเติม (Disinfection) หลังการฟอกเลือดทันที ในทุกครั้งหลังฟอกเลือดเสร็จ

๓๖. ควรทำความสะอาดผ่าเชื้อภายนอกเครื่องไตเติมทุกครั้งหลังใช้งานเสร็จ

๓๗. ควรมีการฆ่าเชื้อทำความสะอาดสายส่งน้ำหลังเครื่องไตเติมอย่างเหมาะสม

๓๘. การฟอกเลือดแต่ละครั้งต้องใช้ External pressure transducer ทั้ง Venous และ Arterial bloodline และเปลี่ยนใหม่ทุกครั้งหลังสิ้นสุดการฟอกเลือด ถ้ามีปัญหาเป็น Internal pressure transducer ต้องหยุดใช้เครื่องและทำความสะอาดหรือซ้อมแซมแก้ไขก่อนใช้กับผู้ป่วยรายต่อไป

๓๙. ไม่ควรนำขุดสายส่งเลือดมาใช้ซ้ำ

๔๐. การนำตัวกรองมาใช้ซ้ำ (Dialyzer reprocessing) สามารถทำได้ ยกเว้นในกรณีที่อาจปนเปื้อนเชื้อซึ่งติดต่อได้ง่าย โดยตัวกรองที่นิ่นานาใช้ซ้ำต้องมีประสิทธิภาพและความปลอดภัยสูงสุด

๔๑. ก่อนปลดตัวกรองและสายส่งเลือดออกจากเครื่องภายนอกหลังการใช้ ต้องตรวจสอบการปิดสนิทของข้อต่อและ Clamp ต่างๆ พร้อมทั้งใส่ภาชนะรองรับขณะเคลื่อนย้าย

๔๒. อุปกรณ์และเวชภัณฑ์อื่นๆ ที่จะนำไปใช้ต่อ กับผู้ป่วยรายอื่นควรได้รับการเช็ดทำความสะอาดอย่างเหมาะสม

๔๓. ห้องที่ให้บริการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเติม ต้องเป็นเขตทึ่งปลอดเชื้อ

๔๔. สถานพยาบาลที่ให้บริการต้องเป็นไปตามคำแนะนำ เกณฑ์และการรับรองมาตรฐานของหน่วยไตเติมปี พ.ศ.๒๕๕๗

๔๕. ควรทำความสะอาดผ่าเชื้อสิ่งแวดล้อมบริเวณฟอกเลือด เช่นเตียง เก้าอี้ โต๊ะ พื้น หลังการฟอกเลือดเสร็จทุกครั้ง

๔๖. ควรมีการเปลี่ยนผ้าปูเตียง ปลอกหมอน หลังการฟอกเลือดเสร็จทุกครั้ง

๔๗. องลักษณะของตัวกรอง ให้เป็นไปตามคำแนะนำเกณฑ์และการรับรองมาตรฐานหน่วยไตเติมปี พ.ศ.๒๕๕๗

๔๘. ในกรณีล้างตัวกรองผู้ป่วย HBV หรือ HCV ต้องมีการแยกอ่างล้างตัวกรองติดเชื้อ HBV ออกจาก HCV และอ่างล้างตัวกรองไม่ติดเชื้อโดยตั้งอ่างล้างห่างกันหรือมีผนังกั้นที่สามารถป้องกันการปนเปื้อนข้ามอ่าง

๔๙. การทำความสะอาดอ่างล้างตัวกรอง ควรทำการฆ่าเชื้อด้วย ๐.๕-๑.๐% Sodium hypochlorite หลังการใช้งานในแต่ละครอบการฟอกเลือด

๕๐. สถานพยาบาลต้องมีการแยกพื้นที่และแยกภาชนะจัดเก็บขยะติดเชื้อ

๕๑. น้ำยาฟอกเลือด (Dialysate) ที่ผ่านการฟอกเลือดแล้วไม่ถือเป็นขยะติดเชื้อ ไม่จำเป็นต้องมีการแยกทิ้ง

๔๒. อุปกรณ์และเวชภัณฑ์ต่างๆ ควรมีการล้างเป็นพิศทางเดียวจากพื้นที่สะอาดไปสู่พื้นที่ทึ้งขยะติดเชื้อ และขนถ่ายออกจากห้องไตเทียม โดยใช้ทางออกต่างหากที่แยกจากทางเข้าออกของผู้ป่วย ไม่มีการย้ายอุปกรณ์ที่ใช้งานแล้วข้ามเตียงผู้ป่วย

๔๓. ขยะติดเชื้อต้องมีการกำจัดอย่างถูกวิธี

๔๔. ผู้ป่วยฟอกเลือดควรได้รับวัคซีนไข้หวัดใหญ่เป็นประจำทุกปีโดยวิธีการฉีดใช้หลักเกณฑ์เดียวกับผู้ป่วยทั่วไป

๔๕. ควรมีการฉีดวัคซีนป้องกันไข้หวัดใหญ่ในบุคลากรเป็นประจำทุกปี

๔๖. ผู้ป่วยฟอกเลือดควรได้รับวัคซีนป้องกันโรคปอดอักเสบเนื้โนโมคอคคัส โดยวิธีการฉีดใช้หลักเกณฑ์เดียวกับผู้ป่วยทั่วไป

การติดตามผู้ป่วยโดยการตรวจทางห้องปฏิบัติการ และการประเมินความเพียงพอในการฟอกเลือด

๑. ผู้ป่วยที่ได้รับการฟอกเลือด ควรได้รับการตรวจหาระดับเกลือแร่ในเลือด แคลเซียม พофอรัส และแอลูมิ늄 อย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยทุก ๓ เดือน ตามความเหมาะสม โดยเลือกตรวจเลือดก่อนการฟอกเลือด ในช่วงกลางของสัปดาห์

๒. ควรตรวจค่าความเข้มข้นของฮีโมโกลบินในเลือด (Hb) อย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง หรือตรวจเพิ่มเติมเมื่อพบว่ามีภาวะซีด

๓. ควรตรวจค่าหอรัตน์ไนฟาร์ไทรอยด์ (TSH) และประเมินสภาวะเหล็กในร่างกาย ทุก ๖ เดือน หรือบ่อยกว่านั้นตามความเหมาะสม

๔. เป้าหมายของระดับบีบอเนตก่อนการฟอกเลือด คือ ๒๒-๒๔ mmol/L

๕. เป้าหมายของระดับโพแทสเซียมก่อนการฟอกเลือด คือ ๔.๕-๕ mmol/L

๖. ควรประเมินความเพียงพอในการฟอกเลือด โดยใช้ค่า Kt/V ที่คำนวณจากระดับยูเรียในเลือดก่อนและหลังการฟอกเลือด หรือค่า Ureareduction ratio (กรณีที่ไม่สามารถคำนวณค่า Kt/V ได้) อย่างน้อยทุก ๓ เดือน และควรประเมินค่าการทำงานของไตที่เหลืออยู่ร่วมด้วยเป็นระยะถ้ายังมีการทำงานของไตที่เหลืออยู่มากอย่างมีนัยสำคัญ

๗. ในผู้ป่วยที่ฟอกเลือดที่นอกเหนือจาก ๒-๓ ครั้งต่อสัปดาห์ครั้งละ ๔-๕ ชั่วโมง ควรเพิ่มการประเมินความเพียงพอในการฟอกเลือด โดยใช้ค่า stdKt/V หรือ EKRC อย่างน้อยทุก ๓ เดือน และควรประเมินค่าการทำงานของไตที่เหลืออยู่ร่วมด้วยเป็นระยะถ้ายังมีการทำงานของไตที่เหลืออยู่มากอย่างมีนัยสำคัญ

การประเมินและรักษาภาวะทุพโภชนาการในผู้ป่วยฟอกเลือด

๑. ผู้ป่วยที่ได้รับการฟอกเลือดควรได้รับการประเมินภาวะโภชนาการภายใน ๘๐ วัน หลังเริ่มต้นฟอกเลือด และติดตามประเมินช้าอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง โดยควรเลือกใช้เครื่องมือในการประเมินหลายอย่างร่วมกัน

๒. ผู้ป่วยที่ได้รับการฟอกเลือดควรได้รับสารอาหารหลัก(Macronutrients) อย่างเหมาะสม โดยมีพลังงาน ๒๕ - ๓๕ กิโลแคลอรี่ต่อหน่วยกัดตัว ๑ กิโลกรัม ต่อวัน และโปรตีน ๑.๐ - ๑.๒ กรัม ต่อหน่วยกัดตัว ๑ กิโลกรัม ต่อวัน

๓. ผู้ป่วยที่ได้รับการฟอกเลือดควรได้รับสารอาหารรอง (Micronutrients) จำพวกวิตามินและเกลือแร่ โดยคำนึงถึงปริมาณสารอาหารอ้างอิงที่ควรได้รับประจำวันของประชากรไทย (Dietary Reference Intakes: DRIs) โดยไม่แนะนำให้วิตามินเสริมโดยเฉพาะอย่างยิ่งวิตามินที่ละลายน้ำในไขมันกรณีที่ไม่มีภาวะพร่องหรือขาดวิตามินดังกล่าว

๔. ผู้ป่วยที่ได้รับการฟอกเลือดควรรับประทานโซเดียมไม่เกิน ๒ กรัมต่อและควบคุมปริมาณของโพแทสเซียม แคลเซียม และฟอฟอรัสในอาหารเพื่อรักษากระดับของเกลือแร่ในเลือดให้อยู่ในเกณฑ์ปกติ

๕. ผู้ป่วยที่ได้รับการฟอกเลือดที่พบร่วมมีภาวะทุพโภชนาการควรได้รับการคันหนาสาเหตุและดูแลแก้ไขอย่างเป็นขั้นตอนพร้อมทั้งได้รับการติดตามการเปลี่ยนแปลงอย่างใกล้ชิด

การดูแลรักษาภาวะซีด

๑. ผู้ป่วยที่ได้รับการฟอกเลือด ควรได้รับการประเมินหาสาเหตุของภาวะซีด เมื่อระดับ ไฮโมโกลบิน (Hemoglobin; Hb) น้อยกว่า ๑๓.๐ g/dl ในผู้ชาย หรือน้อยกว่า ๑๒.๐ g/dl ในผู้หญิงอายุ ๔๕ ปีขึ้นไป

๒. ควรพิจารณาให้การรักษาด้วยยากระตุ้นการสร้างเม็ดเลือดแดง (Erythropoiesis stimulating agent; ESA) เมื่อระดับ Hb น้อยกว่า ๑๐ g/dl โดยไม่มีสาเหตุอื่นของภาวะซีด และมีปริมาณธาตุเหล็กในร่างกายเพียงพอ

๓. ผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาด้วย ESA แล้ว ควรคงระดับ Hb ระหว่าง ๑๐-๑๑.๕ g/dl และไม่ควรเกิน ๑๓ g/dl

๔. ผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาด้วย ESA แล้ว มีระดับ Ferritin ในเลือดต่ำกว่า ๕๐๐ ng/ml ร่วมกับค่า %TSAT น้อยกว่า ๓๐ และไม่ตอบสนองต่อการให้ธาตุเหล็กทางเดินด้วยการรับประทานเป็นระยะเวลา ๑๓ เดือน ควรได้รับยาธาตุเหล็กทางทากหลอดเลือดดำ

๕. ผู้ป่วยที่ได้รับ Epoetin ในขนาดสูงกว่า ๓๐๐ ยูนิตต่อวันจะรับต่อสัปดาห์ฉีดเข้าชั้นใต้ผิวนัง (หรือ ๔๕๐ ยูนิตต่อวันจะรับต่อสัปดาห์ทางหลอดเลือดดำ) และยังรักษา rate ต้น Hb ไม่ได้ตามเป้า จัดเป็นภาวะตอบสนองน้อยต่อ ESA ควรได้รับการหาสาเหตุและให้การรักษาอย่างเหมาะสม

การรักษาการทำงานของไตที่เหลืออยู่

๑. การทำงานของไตที่เหลืออยู่ (Residual kidney function; RKF) มีความสำคัญกับผู้ป่วยที่ได้รับการฟอกเลือดและความมีมาตรฐานในการฉลอกการเสื่อมการทำงานของไตที่เหลืออยู่

๒. ผู้ป่วยที่ได้รับการฟอกเลือด ควรได้รับการประเมินการทำงานของไตที่เหลืออยู่เป็นระยะอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ขึ้นกับความถี่ของการฟอกเลือดและเป้าหมายการจัดน้ำและของเสีย

ลักษณะผู้ป่วยฟอกเลือด	ความถี่ในการประเมิน RKF
- ผู้ที่กำลังได้รับการฟอกเลือดแบบ Incremental Hemodialysis	อย่างน้อยทุก ๓ เดือน
- ผู้ป่วยที่ได้รับการฟอกเลือด ๒ ครั้งต่อสัปดาห์แล้วมีค่าการขัดขวางเรียเพียงพอ	ทุก ๔-๖ เดือน
- ผู้ป่วยที่ได้รับการฟอกเลือด ๒ ครั้งต่อสัปดาห์แล้วมีค่าการขัดขวางเรียไม่เพียงพอ	ประเมินเมื่อมีอาการของภาวะฟอกเลือดไม่เพียงพอ (Inadequacy)
- ผู้ป่วยที่ได้รับการฟอกเลือด ๓ ครั้งต่อสัปดาห์แล้วมีค่าการขัดขวางเรียเพียงพอ	ไม่จำเป็นต้องประเมิน
- ผู้ที่มีปริมาณปัสสาวะน้อยกว่า ๑๐๐ มล. ต่อวัน หรือ Creatinine clearance < ๑ มล./นาที	ไม่จำเป็นต้องประเมิน

๓. ผู้ป่วยที่ยังมีการทำงานของไตเหลืออยู่ ควรหลีกเลี่ยงภาวะต่างๆที่อาจส่งผลให้การทำงานของไตลดลงเช่นการสงวนรักษาการทำงานของไตที่เหลืออยู่ ประกอบด้วยมาตรการต่างๆ

- หลีกเลี่ยงภาวะขาดสารน้ำและความดันโลหิตต่ำในขณะฟอกเลือดโดยกำหนดน้ำหนักตัวและอัตราการดึงน้ำให้เหมาะสม ปรับยา Loop diuretic เพื่อเพิ่มการขับปัสสาวะ และลด Interdialytic weight gain

- แนะนำถือใช้ตัวกรองฟอกเลือดชนิดเข้ากันได้ทางชีวภาพ (Biocompatibility)
- แนะนำใช้ Ultrapure dialysate

• แนะนำรีมฟอกเลือดโดยใช้วิธี Incremental Hemodialysis ในผู้ป่วยที่ยังมีการทำงานของไตเหลือและค่อย ๆ ปรับเพิ่มตามปริมาณการทำงานของไตที่ลดลง

- หลีกเลี่ยงการฟอกเลือด Frequent nocturnal Hemodialysis
- ควรหลีกเลี่ยงสารที่มีพิษต่อไต เช่น NSAIDs, Aminoglycoside, Radiocontrast iodine เป็นต้น
- ในผู้ป่วยที่เป็น Failing renal allograft แนะนำให้หงายกดภูมิในขนาดต่ำไว้ เพื่อรักษาการทำงานของไตปลูกถ่ายที่เหลืออยู่ และไม่ระบุการติดเชื้อชัยโภก

• แนะนำการควบคุมความดันโลหิตให้อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม โดยในผู้ป่วยฟอกเลือดยังไม่มีข้อสรุปเรื่องเกณฑ์ความดันโลหิตที่เหมาะสมในการจะช่วยรักษา RKF ถึงแม้ว่าการป้องกันภาวะความดันโลหิตสูงจะมีความสำคัญ กับการลดอัตราการเสียชีวิตและภาวะแทรกซ้อนในผู้ป่วยฟอกเลือดได้ แต่ไม่ควรปรับยามากเกินจนผู้ป่วยมีความเสี่ยงต่อภาวะ Intradialytic hypotension

• เกณฑ์การพิจารณาเลือกใช้ยาลดความดัน ควรเลือกใช้ยาที่เป็น Firstline drug และตามโรคร่วมที่ผู้ป่วยมีอยู่ หากไม่มีข้อบ่งชี้นั่นในผู้ป่วยที่ยังมีการทำงานของไตที่เหลืออยู่ และจำเป็นต้องเพิ่มยาลดความดันโลหิต ควรพิจารณาเลือกใช้ ACEI หรือ ARB เพื่อช่วยลดการเสื่อมของการทำงานของไตที่เหลืออยู่

หลักการใช้ยาในผู้ป่วยฟอกเลือด

๑. ควรมีการทบทวนรายการยาในผู้ป่วยที่ได้รับการฟอกเลือดเป็นระยะ และก่อนให้ยา ฯ เพิ่มเติม

๒. ควรระวังในการใช้ยาที่มีดัชนีในการรักษาแคบ (Narrow therapeutic index) โดยติดตามอาการข้างเคียงจากการให้ยา และถ้าทำได้ควรมีการติดตามระดับยาดังกล่าวอย่างใกล้ชิด

๓. ควรคำนึงถึงการจัดยาโดยกระบวนการฟอกเลือดเสมอ (Dialysis and drug clearance) สำหรับยาที่มีการจัดออกทางการฟอกเลือดควรให้ยาเสริมภายนอกหลังการฟอกเลือด

การยุติการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม

๑. ผู้ป่วยโรคไตรายเรื้อรังระยะสุดท้ายที่ได้รับการฟอกเลือดอยู่แล้วควรได้รับการประเมินสภาวะ และมีส่วนร่วมในการทบทวนแผนการรักษาล่วงหน้า (Advanced care plan) สำหรับการบำบัดทดแทนไต และการดูแลรักษาเมื่อเกิดเหตุวิกฤตเป็นระยะ ในกรณีที่ผู้ป่วยไม่สามารถตัดสินใจด้วยตนเอง ควรให้ญาติใกล้ชิด หรือผู้แทนโดยชอบด้วยกฎหมาย มีส่วนร่วมแทนผู้ป่วย

๒. ผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังระยะสุดท้ายที่ได้รับการฟอกเลือดอยู่แล้วควรได้รับการดูแลรักษาตามแนวทางการตัดสินใจที่แสดงความจำ neckline ให้ผู้ป่วยเองหรือผู้แทนโดยชอบด้วยกฎหมาย กรณีที่ไม่สามารถตัดสินใจด้วยตนเองได้ กรณีที่ผู้ป่วยมีสภาวะหรือการพยากรณ์โรคต่างจากเดิมในขณะที่เคยแสดงความจำ neckline แล้วอาจจะเกิดอันตรายแก่ผู้ป่วย ถ้าดำเนินตามแผนการรักษาเดิม แพทย์ควรให้คำปรึกษา และขอการแสดงความจำ neckline ของผู้ป่วยหรือผู้แทนโดยชอบด้วยกฎหมายในขั้นสุดท้าย

๓. ผู้ป่วยไตที่ได้รับการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม อาจได้รับการพิจารณายกเว้น (Withhold) หรือ หยุด (Withdraw) การฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียมแก่ผู้ป่วย ในกรณีดังต่อไปนี้

๓.๑ ผู้ป่วยที่สูญเสียระดับการรู้สึกตัวแบบการจากพยาธิสภาพในระบบประสาท

๓.๒ ผู้ป่วยระยะสุดท้ายของโรคอื่นๆ นอกจากโรคไต ที่ไม่มีแผนการรักษาเพื่อให้ผู้ป่วยพ้นจากโรค นั้น เช่น มะเร็งระยะแพร่กระจายถุงลม ภาวะหัวใจล้มเหลวเรื้อรังระยะสุดท้าย หรือตับแข็ง Child Pugh C ที่ไม่มีแผนปลูกถ่ายหัวใจ หรือตับ เป็นต้น

- ๓.๓ ผู้ป่วยที่มีปัญหาระบบทัวร์ใจและไฮเดรตันโลหิตรุนแรง เช่น ความดันโลหิตต่ำต้องใช้ยากระตุนหัวใจหรือยาเพิ่มความดันโลหิตขนาดสูงหัวใจเต้นผิดจังหวะที่รับการระบบไฮเดรตันโลหิต เป็นต้น
- ๓.๔ ผู้ป่วยที่มีโรคทางจิตเวชหรือโรคทางสมอง ที่ได้รับการดูแลจากผู้เชี่ยวชาญแล้วแต่ไม่สามารถควบคุมอาการได้ และไม่ให้ความร่วมมือในการฟอกเลือด
- ๓.๕ ผู้ป่วยสูงอายุมากกว่า ๗๕ ปี และมีสิ่งตรวจพบอย่างน้อย ๒ ใน ๔ ข้อ ได้แก่
- ๓.๕.๑ แพทย์ผู้รักษาเห็นว่าผู้ป่วยมีโอกาสสูงที่จะมีชีวิตอยู่ได้ไม่เกิน ๑ ปี
 - ๓.๕.๒ มี Comorbidity score สูง เช่น Charlson comorbidity score ≥ 8 หรือ FrenchRenal epidemiology and information network (FREN) ๖-month prognosis clinical score ≥ 8
- ๓.๕.๓ ความสมารถในการประกอบกิจวัตรประจำวัน และการทำงาน (Functional status) ต่ำมาก เช่น Karnofsky performance status score < 40

๓.๕.๔ มีภาวะทุพโภชนาการรุนแรง

๔. ผู้ป่วยโรคไตรายเรื้อรังระยะสุดท้ายที่แสดงความจำบั่นของอุตสาหกรรมฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม โดยไม่มีโรคหรือสภาวะที่เหมาะสม ควรได้รับการประเมินหาสาเหตุที่อาจรบกวนการตัดสินใจที่เหมาะสม
๕. ผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังระยะสุดท้าย หรือผู้แพนโดยชอบด้วยกฎหมาย ที่แสดงความจำบั่นของอุตสาหกรรมฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม และรับการดูแลแบบประคับประคอง (Palliative care) เมื่อเข้าสู่ช่วงระยะสุดท้ายของชีวิต ควรได้รับการดูแลเพื่อบรรเทาอาการที่รบกวนคุณภาพชีวิต

การดูแลภาวะแทรกซ้อนขณะฟอกเลือด

- ผู้ป่วยที่ได้รับการฟอกเลือด ควรได้รับการประเมินถึงปัจจัยเสี่ยงและเฝ้าระวังการเกิดอาการ ซึ่งเดียงต่างๆ สามารถให้การแก้ไขรักษาตามสาเหตุและความเหมาะสมในแต่ละราย ซึ่งภาวะแทรกซ้อนขณะฟอกเลือด ที่อาจเกิดขึ้น มีดังต่อไปนี้

ภาวะความดันโลหิตต่ำขณะฟอกเลือด

- สาเหตุมีหลายประการ เช่น การเปลี่ยนแปลงน้ำในหลอดเลือด ความผิดปกติของการหดตัวของหลอดเลือด มีความผิดปกติของหัวใจ และสาเหตุอื่น ๆ เช่น ภาวะอัลบูมินในเลือดต่ำ การติดเชื้อในกระแสโลหิต ผู้ป่วยจะมี SBP ลดลงต่ำกว่า ๑๐๐ mmHg หรือ SBP ลดลงมากกว่าเดิม ๒๐ mmHg ร่วมกับ MAP ลดลงมากกว่าเดิม ๑๐ mmHg ร่วมกับมีอาการผิดปกติ เช่น รู้สึกไม่ค่อยสบาย มีนศีรษะ หายใจลำบาก หน้ามืด ตาลาย มองไม่ชัด หน้าซีด คลื่นไส้ อาเจียน เวียนศีรษะ หน้าอุ่น บางครั้งจะบอกว่าหน้า ใจสั่นและหัวใจเต้นเร็ว

การช่วยเหลือและการแก้ไข

๑. หยุดหรือลดการดึงน้ำ (Ultrafiltration rate) ให้น้อยที่สุด
๒. จัดให้ผู้ป่วยนอนราบไม่ทันหูมองหรือนอนศีรษะต่ำยกขาสูง (Trendelenburg position)
๓. ให้ออกซิเจนเพื่อป้องกันภาวะร่างกายขาดออกซิเจน (tissue ischemia)
๔. ให้สารน้ำทดแทน เช่น ๐.๙% NaCl ๑๐๐ - ๒๐๐ ml หรือสารน้ำเข้มข้น (Hypertonic solutions) เช่น ๕% glucose ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแผนการรักษาของแพทย์และโรคของผู้ป่วย
๕. ให้ออสโมติก agent เช่น Albumin ตามแผนการรักษาเพื่อถึงน้ำจาก Interstitial และ Intracellular compartment เข้าสู่ Intravascular compartment
๖. รายงานแพทย์ในรายที่ความดันโลหิตไม่ดีขึ้นเพื่อพิจารณาให้ยา เช่น vasoconstrictor และปรับแผนการรักษา หรือแพทย์อาจให้หยุดทำการฟอกเลือดเพื่อแก้ไขให้ผู้ป่วยพ้นภาวะวิกฤตไปก่อน

การป้องกัน

๑. ชั่งน้ำหนักที่ถูกต้องทั้งก่อนและหลังการฟอกเลือด กำหนดน้ำหนักแห้ง (dry weight) ของผู้ป่วยให้ถูกต้องเหมาะสม จากการซักถามอาการ การตรวจร่างกาย และการวัดเรนิมมวลน้ำในร่างกาย (BCM)

๒. งดการรับประทานยาลดความดันโลหิตก่อนและระหว่างการฟอกเลือด เพราะยาจะออกฤทธิ์ในช่วงที่ทำการฟอกเลือด และทำให้ความดันโลหิตต่ำได้

๓. ใช้น้ำยา dialysate ที่มีอุณหภูมิต่ำ เพื่อเพิ่มการหล่อเหลาตัวของหลอดเลือดและเพื่อช่วยควบคุมอุณหภูมิร่างกายให้คงที่ เนื่องจากบวนการฟอกเลือดทำให้อุณหภูมิร่างกายสูงขึ้น โดยเฉพาะในผู้ป่วยที่มีอัตราการเติบโตสูง ออกแบบ ทำให้หลอดเลือดหดตัว การระบายความร้อนของร่างกายลดลง อุณหภูมิในร่างกายสูงขึ้น ทำให้หลอดเลือดมีการขยายตัวมากขึ้นทำให้ความดันโลหิตต่ำได้

๔. งดการรับประทานอาหารหนักขณะฟอกเลือด

๕. ปรับใช้น้ำยา dialysate ให้มีระดับโซเดียม แคลเซียมและโพแทสเซียมที่เหมาะสม

๖. ระวังภาวะไม่ให้เกิดการสูญเสียเลือด (occult hemorrhage) hemolysis และ air embolism ในขณะทำการฟอกเลือด

๗. ปรับใช้น้ำยา dialysate ให้มีระดับโซเดียม แคลเซียมและโพแทสเซียมที่เหมาะสม

๘. ระวังภาวะไม่ให้เกิดการสูญเสียเลือด (occult hemorrhage) hemolysis และ air embolism ในขณะทำการฟอกเลือด

๙. บอกให้ผู้ป่วยทราบถึงอาการผิดปกติเบื้องต้นของความดันโลหิตต่ำและแจ้งให้พยาบาลทราบทันทีเมื่อเกิดอาการ ดังกล่าว เพื่อให้ได้รับการแก้ไขทันที

๑๐. แนะนำให้ผู้ป่วยควบคุมน้ำหนัก น้ำหนักไม่ควรเพิ่มขึ้นเกิน ๑ กก.ต่อวัน จำกัดน้ำดื่มน้ำร้อนในอาหารไม่ควรเกิน ๕๐๐-๘๐๐ มล.ต่อวัน หรือในผู้ป่วยที่ยังมีปัสสาวะสามารถดื่มน้ำได้ ๕๐๐ มล. รวมกับจำนวนปัสสาวะในแต่ละวัน ควรจำกัดอาหารสเค็ม และอาหารที่มีเกลือโซเดียมสูง จำกัดโซเดียมน้อยกว่า ๒๐๐๐ mg/day เช่น อาหารกระป่อง ของหมักดอง อาหารสำเร็จรูป เป็นต้น

๑๑. เพิ่มระยะเวลาในการฟอกเลือด เพื่อลดอัตราการเติบโตในแต่ละชั่วโมงทำให้ร่างกายของผู้ป่วยปรับตัวได้ทัน เป็นการเพิ่ม plasma refilling

๑๒. แก้ไขภาวะต่างๆ เช่น ภาวะซีด ภาวะอัลบูมินในเลือดต่ำ ภาวะโรคหัวใจและหลอดเลือด ภาวะการติดเชื้อในกระแสโลหิต (septicemia) เป็นต้น

๑๓. ในผู้ป่วยที่มีภาวะความดันโลหิตต่ำก่อนฟอกเลือด ในการเริ่มการฟอกเลือดควรต่อสายด้านออกจากตัวผู้ป่วย (arterial line) พร้อมกับสายด้านเข้าตัวผู้ป่วย (venous line) เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับสารน้ำ (๐.๙% NSS) ที่อยู่ในระบบปั๊มเวียนของเครื่องเข้าไปทดแทนเลือดที่ออกมานะในระบบปั๊มเวียนของเครื่อง เป็นการลดภาวะความดันโลหิตต่ำได้

ภาวะความดันโลหิตสูงขณะฟอกเลือด

๑. การวินิจฉัยความดันโลหิตสูงในผู้ป่วยฟอกเลือด ควรใช้ค่าความดันโลหิตที่บ้านจากเครื่องวัดความดันโลหิตชนิดพกพา (Home blood pressure monitoring: HBPM) หรือ ความดันโลหิตที่วัดด้วยเครื่องวัดความดันโลหิตอัตโนมัติที่พกติดตัวตลอด ๒๔ ชั่วโมง (Ambulatory blood pressure monitoring: ABPM) โดยมีเกณฑ์วินิจฉัยดังนี้

- ความดันโลหิตที่บ้าน \geq ๑๓๕/๘๕ mmHg โดยวัดวันละ ๒ ครั้ง ตอนเช้าและตอนเย็น อย่างน้อย ๓ วันต่อสัปดาห์ในวันที่ไม่ได้ฟอกเลือด (ในช่วงเวลา ๒ สัปดาห์) เวลาวัดควรอยู่ในห้องที่เงียบ วัดความดันโลหิตในท่านั่ง หลังพิงเก้าอี้ แขนวางราบบนพื้นโดยเรียบ พัก ๕ นาที ก่อนวัด ในแต่ละครั้งให้วัด ๒ ครั้ง ห่างกัน ๑๒ นาที โดยวัดแขนซึ่งที่ไม่มีเส้นฟอกเลือด

• ABPM: ค่าความดันโลหิตเฉลี่ย $\geq 130/80 \text{ mmHg}$ ใน ๒๔ ชั่วโมง

• ในผู้ป่วยฟอกเลือด ไม่แนะนำให้วินิจฉัยความดันโลหิตสูง จากค่าความดันโลหิตที่วัดก่อน และหลังฟอกเลือด ในกรณีที่ไม่สามารถวัดความดันโลหิตที่บ้าน หรือ ABPM การวินิจฉัยความดันโลหิตสูง ให้ใช้ค่าความดันโลหิตที่สถานพยาบาล (Office BP) $\geq 140/80 \text{ mmHg}$ วัดในช่วงกลางสัปดาห์ ในวันที่ไม่ได้ฟอกเลือด โดยมีการเตรียมผู้ป่วยและวิธีวัดตามมาตรฐานที่กำหนด

๒. ผู้ป่วยที่ได้รับการฟอกเลือด ควรได้รับการวัดความดันโลหิตทั้งก่อนฟอกเลือดในขณะที่ฟอกเลือดอย่างน้อยทุก ๓๐ นาที และภายหลังการฟอกเลือดเสร็จสิ้น

๓. การดูแลรักษาความดันโลหิตสูงโดยไม่ใช้ยา (Non-pharmacological therapy) เริ่มด้วยการให้สุขศึกษาและปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตหรือพฤติกรรม รวมทั้งวิธีการที่ใช้ในการฟอกเลือด ประกอบด้วย

๑. จำกัดการบริโภคโซเดียม ไม่เกิน ๒ กรัมของโซเดียมต่อวัน

๒. ปรับลดน้ำหนักตัวหลังฟอกเลือดให้อยู่ในช่วงที่เหมาะสม (Probing dry weight)

๓. หลีกเลี่ยงการใช้น้ำยาฟอกเลือดที่มีความเข้มข้นของโซเดียมสูงหรือการใช้ Sodium profile ในผู้ป่วยบางรายที่มีระดับโซเดียมในเลือดที่ต่ำกว่าในน้ำยาฟอกเลือด อาจลองลดความเข้มข้นของโซเดียมในน้ำยาฟอกเลือดลงให้ใกล้เคียงกับระดับโซเดียมในเลือดของผู้ป่วย (Individualized dialysate sodium) ซึ่งอาจช่วยลดการกระหายน้ำหนักฟอกเลือด ลดน้ำหนักตัวที่เพิ่มขึ้นระหว่างวันฟอกเลือด และทำให้ควบคุมความดันโลหิตได้ดีขึ้น

๔. หลีกเลี่ยงการฟอกเลือดแต่ละครั้งที่น้อยกว่า ๕ ชั่วโมง พิจารณาปรับเพิ่มเวลาฟอกเลือด หรือความถี่ของการฟอกเลือดที่เพียงพอ เพื่อให้ตึงสารน้ำออกได้ตามเป้าหมายอย่างเหมาะสม โดยไม่เกิดภาวะแทรกซ้อนระหว่างฟอกเลือด

๕. รักษาด้วยยาลดความดัน ๑๙.๕-๒๓.๐ กก./ตร.ม.

๖. ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอตามความเหมาะสม และการสูบบุหรี่

๗. ให้เลือกใช้ยาลดความดันโลหิตในกลุ่ม ACEI, ARB หรือ Dihydropyridine CCB เป็นลำดับแรก ถ้าไม่มีข้อห้าม โดยอาจให้ยาเพียงชนิดเดียวหรือร่วมกับยาอื่น เช่น β -blocker ตามข้อบ่งชี้ในผู้ป่วยแต่ละราย

๘. ผู้ป่วยที่มีความดันโลหิตสูงขณะฟอกเลือด (Intradialytic Hypertension) ควรได้รับการตรวจหาปัจจัยเสี่ยง และประเมินหาราเหตุเมื่อ

๙. ผู้ป่วยที่มีความดันโลหิตสูงขณะฟอกเลือด ควรได้รับการดูแลรักษาอย่างเป็นขั้นตอน ตั้งแต่การควบคุมไม่ให้น้ำหนักตัวระหว่างวันฟอกเลือดเพิ่มมากเกินไป การเลือกใช้ยาลดความดันโลหิตที่เหมาะสม การปรับลดน้ำหนักตัวหลังฟอกเลือด และการปรับเทคนิคที่ใช้ในการฟอกเลือด

การดูแลรักษาความผิดปกติทางเมตาbolิกของแร่ธาตุและการดูด

๑. ผู้ป่วยที่ได้รับการฟอกเลือด ควรได้รับการประเมินภาวะแทรกซ้อนจากความผิดปกติทางเมตาbolิก ของระบบทุกอย่างน้อยทุก ๓ เดือน โดยดูจากอาการ อาการแสดง และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของระดับแคลเซียม ฟอสฟอรัส และชอร์โนนพาราไทรอยด์ในเลือด หรือผลการตรวจอินฯ ตามข้อบ่งชี้

๒. เป้าหมายของระดับฟอสฟอรัสก่อนการฟอกเลือด คือ ๒.๗-๔.๙ mg/dl และเป้าหมายของระดับแคลเซียม คือ ๘.๐-๑๐.๒ mg/dl

๓. เป้าหมายของระดับพาราไทรอยด์ (Intact parathyroid hormone; iPTH) อยู่ในช่วง ๒ ถึง ๙ เท่าของค่าปกติที่สูงสุด หรือประมาณ ๓๐-๔๕ pg/dl

๔. ผู้ป่วยที่ได้รับการฟอกเลือด ควรได้รับคำแนะนำให้จำกัดอาหารที่มีฟอสเฟตสูง และรับประทานยาจับฟอสเฟตในทางเดินอาหาร (Phosphate binder) ร่วมด้วย ตามความเหมาะสมและข้อบ่งชี้ในผู้ป่วยแต่ละราย

๕. ป่วยที่ยังคงมีระดับพาราไทรอยด์สูงกว่า ๒ เท่าของค่าปกติที่สูงสุด และมีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับ ควรได้รับวิตามินดีชนิด Active รับประทานร่วมด้วย

๖. ผู้ป่วยที่มีระดับพาราไทรอยด์ในเลือดสูงมาก และไม่สามารถควบคุมได้ด้วยยาและการฟอกเลือด ควรได้รับการตรวจหาสาเหตุและพิจารณาผ่าตัดต่อมพาราไทรอยด์

Dialysis Disequilibrium Syndrome

สาเหตุ คือในระหว่างการทำ HD ปริมาณ BUN ในเลือดจะลดลงเร็วกว่าใน Cerebral spinal fluid และในเยื่อสมองทำให้ CSF pressure เพิ่มขึ้นและอาจเกิด Cerebral edema ค่า pH ที่เปลี่ยนแปลงและการเปลี่ยนแปลง Electrolyte ที่เร็วเกินไป ส่วนใหญ่จะเกิดกับผู้ป่วย AKI ที่มีค่า BUN สูงมาก ($>150 \text{ mg/dl}$)

อาการและการแสดง ปวดศีรษะ คลื่นไส้อาเจียน กระสับกระส่าย สับสน ความดันโลหิตต่ำลงหรือสูงขึ้น ตามน้ำ กระตุก หัวใจเต้นผิดปกติ Pulse Pressure แคบ จนถึงขั้นที่มีอาการรุนแรงจะซึม ชา 昏迷 (Coma) และอาจเสียชีวิตได้

การป้องกัน

๑. ถ้าผู้ป่วยมี BUN สูงมากๆ โดยเฉพาะผู้ป่วย AKI หรือผู้ป่วย CKD ที่ทำการฟอกเลือดครั้งแรกให้ใช้กรองเลือดที่มีประสิทธิภาพไม่สูงนักนิ่งไป เปิด Blood flow rate ต่ำ (200 ml/min) ร่วมกับการใช้ Dialysate flow rate ต่ำ (300 ml/min) และใช้ระยะเวลาการฟอกเลือดสั้นๆ ๒-๓ ชั่วโมง

๒. ปรับระดับโซเดียมในน้ำยาไตเทียมให้สูงขึ้นหรือให้เกลือคึ่งกับระดับโซเดียมในเลือดของผู้ป่วย เพื่อป้องกันไม่ให้ Plasma osmolality ลดลงเร็วจนเกินไป โดยให้เป็นไปตามแผนการรักษาของแพทย์

๓. ให้สารน้ำที่เป็น hypertonic solutions เช่น ๕% Glucose, hypertonic saline หรือmannitol.

๔. ผ่าสังเกตอาการอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะผู้ป่วยที่ทำการฟอกเลือดครั้งแรก

Muscle cramp: อาการ มีอาการเกร็งและปวดบริเวณที่เป็นตะคริว

การป้องกัน

๑. ควบคุมบริโภคน้ำที่ดึงออกจากผู้ป่วยให้เหมาะสม

๒. ปรับความเข้มข้นของโซเดียมในน้ำยาไตเทียมตามความเหมาะสม

๓. แนะนำผู้ป่วยเรื่องการควบคุมน้ำหนัก

๔. บีบวนดูบริเวณที่เป็น

๕. ประคบความร้อน หรือใช้ยานวดแก้ปวดเมื่อยบริเวณที่เป็น

๖. ลดอัตราการดึงน้ำลง ร่วมกับใช้น้ำเกลือ $0.9\% \text{NaCl}$ $100 - 1200 \text{ ml}$ ถ้ายังไม่ดีขึ้นให้ ๓ %

$\text{NaCl} 100 \text{ ml}$ หรือ ๕% Glucose $50 - 100 \text{ ml}$

Fever: อาการ ผู้ป่วยจะมีไข้หน้าสั้น คลื่นไส้อาเจียน บางรายความดันโลหิตต่ำ

การป้องกัน

๑. เตรียมน้ำบริสุทธิ์ที่มีคุณภาพในการนำมาใช้ฟอกเลือด

๒. เตรียมอุปกรณ์อื่นๆ ตัวกรองเลือดและสายส่งเลือด โดยใช้เทคนิคปลอดเชื้อและไม่เตรียมไว้นานเกินไป (ไม่ควรเกิน ๒ ชั่วโมง)

การพยาบาล

๑. ตรวจสอบอุณหภูมิของน้ำยาไตเทียม ถ้าพบอุณหภูมิสูงปรับตั้งให้อยู่ในเกณฑ์ปกติ

๒. ดูแลร่างกายให้อบอุ่น เช่น ห่มผ้าเพิ่มขึ้น ให้กระเป่าน้ำร้อน

๓. วัดและบันทึกสัญญาณชีพ ถ้ามีไข้ให้ยาลดไข้

๔. ชักประวัติการติดเชื้อ เช่นมีไข้ เจ็บคอ

๕. ถ้าเป็นผู้ป่วยสูงอายุหรือผู้ป่วยที่มีปัญหาโรคหัวใจ ให้ออกซิเจนและให้ยาแก่ไขอาการหน้าสั่น ถ้าอาการไม่ดีขึ้น รายงานแพทย์

๖. ให้ยาตามแผนการรักษา

Air embolism: อาการ ผู้ป่วยที่อยู่ในห่านอน จะมีอาการเจ็บแน่นหน้าอกหายใจลำบาก ไอ กระสับกระส่าย สับสนตัวชีดเขียว ตามองเห็นไม่ชัดเจน ความดันโลหิตต่ำ ถ้าผู้ป่วยอยู่ในห่านั่ง จะมีอาการ ชื้มลง ชัก หมดสติได้

การป้องกัน

๑. ตรวจสอบให้ air detector ของเครื่องทำงานตลอดเวลา
๒. สำรวจรอยต่อต่างๆ ของวงจรไตเทียมให้แน่นสนิท
๓. ถ้าต้องการให้สารน้ำหรือเลือด พยายานจะต้องเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด
๔. การใส่เลือดกลับเข้าตัวผู้ป่วยควรใช้ ๐.๙ % NSS แทนการใส่ด้วยอากาศ
๕. การฉีดยาทางสายส่งเลือดต้องทำด้วยความระมัดระวัง

การพยาบาล

๑. หยุดการฟอกเลือดทันทีโดยไม่ต้องໄส่เลือดกลับเข้าตัวผู้ป่วย
๒. จัดท่าให้ผู้ป่วยนอนตะแคงซ้าย ศีรษะและหน้าอกต่ำ ให้ออกซิเจนรับรายงานแพทย์
๓. วัดสัญญาณชีพใกล้ชิดตลอดเวลาจนกว่าปกติ
๔. เตรียมอุปกรณ์ช่วยพื้นคืนชีพ
๕. สังเกตอาการเปลี่ยนแปลงอย่างใกล้ชิด

Hemolysis: อาการ หอบเหนื่อย หายใจลำบาก แน่นหน้าอก ตัวชีดเขียว กระสับกระส่ายและหมดสติ เลือดที่อยู่ในตัวกรองเลือดและสายส่งเลือด จะสิ้นเปลืองเม็ดเลือดปนอยู่

การป้องกัน

๑. ก่อนฟอกเลือดจะต้องตรวจสอบ ความเข้มข้นและอุณหภูมิของน้ำยาไตเทียม
๒. ทดสอบสัญญาณเตือนของเครื่องและระบบ bypass ให้ทำงานเมื่อมีความผิดปกติ

การพยาบาล

๑. หยุดทำการฟอกเลือดโดยไม่ต้องໄส่เลือดกลับเข้าตัวผู้ป่วย
๒. ให้ออกซิเจน ๑๐๐% ทาง Mask รับรายงานแพทย์ทันที
๓. ตรวจวัดสัญญาณชีพ สังเกตและบันทึกอาการเปลี่ยนแปลงอย่างใกล้ชิด
๔. เตรียมอุปกรณ์ช่วยพื้นคืนชีพ

Arrhythmias: อาการ จากการบอกร่างกายของผู้ป่วยว่า ใจสั่น แน่นหน้าอก เหนื่อยมากขึ้น หายใจไม่อิ่ม หัวใจเต้นแรงและเร็วกว่าปกติ จากการตรวจวัดสัญญาณชีพ สังเกตเห็นการทำงานของหัวใจเร็วกว่าปกติ การป้องกัน: ดูแลให้ผู้ป่วยได้รับประทานยาตามแผนการรักษาในผู้ป่วยที่มีปัญหาทางระบบหัวใจและหลอดเลือด

การพยาบาล

๑. ให้ออกซิเจน cannula & LPM
๒. ลด blood flow rate ลง
๓. วัดและบันทึกสัญญาณชีพ ทุก ๑๐ – ๑๕ นาที
๔. ตรวจสอบค่าอิเลคโทรลัตต์ ในเลือดและน้ำยาไตเทียมถ้าไปต่ำสเซี่ยมในเลือดต่ำกว่า ๓.๕ mg% และน้ำยาไตเทียมต่ำกว่า ๒.๐ mg% รายงานแพทย์

Heart failure: อาการผู้ป่วยจะหายใจเหนื่อย แน่นอีดอัดแน่นหน้าอก นอนราบไม่ได้ พังปอด มีเสียง Crepitation ความดันโลหิตสูงขึ้นกว่าเกณฑ์ปกติของผู้ป่วย

การป้องกัน

๑. ผู้ป่วยที่มีอายุมากและมีปัญหาทางระบบหัวใจจะต้องเปิด blood flow rate < ๒๕๐ ml/min
๒. ระมัดระวังในผู้ป่วยที่มีปัจจัยเสี่ยง
๓. ไม่ควรให้สารน้ำหรือเลือดในอัตราที่เร็วเกินไป

การพยายาม

๑. ให้ออกซิเจน ทาง mask
๒. ให้ยาลดความดันโลหิตให้ลิ้น ๕ - ๑๐ mg ในกรณีที่ความดันโลหิตสูงมาก รายงานแพทย์

Chest pain: การสังเกตอาการ จากคำบอกเล่าของผู้ป่วยว่าเจ็บหน้าอก บางรายปวดร้าวไปที่ หลัง สะบัก หรืออาจมีปวดกรามได้

การป้องกัน: คุ้มครองผู้ป่วยมีความเข้มข้นของเลือดเพิ่มขึ้น

การพยายาม

๑. ให้ออกซิเจน cannula ๓ - ๕ LPM หรือปรับตามความเหมาะสม
๒. ลด blood flow
๓. ลดอัตราการเต้นหัวใจ
๔. รายงานแพทย์
๕. ให้ยาตามแผนการรักษาของแพทย์ เช่น ออมยา Isordil ๕ mg ให้ลิ้น
๖. สังเกตและบันทึกอาการอย่างใกล้ชิดและตรวจวัดสัญญาณชีพ
๗. ถ้าอาการไม่ดีขึ้น หยุดทำการฟอกเลือด

Cardiac Arrest: การสังเกตอาการ ผู้ป่วยมีอาการชีมลง หมดสติ ไม่รู้สึกตัว คลำไม่พบชีพจร หยุดหายใจ คลื่นไฟฟ้าหัวใจ Asystole, Ventricular Fibrillation หรือ Ventricular Tachycardia

การป้องกัน

๑. คุ้มครองแก้ไขภาวะ Shock
๒. ระวังกระบวนการฟอกเลือดทุกขั้นตอน
๓. ผู้ป่วยที่มีโอกาสเสี่ยงต่อ Cardiac Arrest ต้อง EKG monitor

การพยายาม

๑. แจ้งทีมการพยายามทราบเพื่อทำการช่วยฟื้นคืนชีพ
๒. หยุดการฟอกเลือด ไล่เลือดกลับเข้าสู่ตัวผู้ป่วย
๓. รายงานแพทย์โดยด่วน

Seizure: อาการผู้ป่วยจะมีอาการเกร็งกระตุก

การป้องกัน

๑. ลดของเสียของผู้ป่วยอย่างช้าๆ
๒. ให้ยาแก้ชักตามแผนการรักษา

การพยาบาล

๑. ให้ออกซิเจน
๒. ดูแลทางเดินหายใจให้โล่ง
๓. ตู blood flow rate
๔. ให้ ๕%Glucose ๕๐ - ๑๐๐ ml

๕. วัดและบันทึกอาการเปลี่ยนแปลงและสัญญาณชีพ

๖. รายงานแพทย์

๗. ให้ยาตามแผนการรักษา

blood loss: การสังเกตอาการ มีการสูญเสียเลือดเห็นได้อย่างชัดเจน, อาเจียน, หืด ซัก การป้องกัน

๑. ปิดป้มเลือดทันที

๒. ปิดที่หนีบ (clamp) สายส่งเลือดออกและสายส่งเลือดเข้า

๓. หาสาเหตุของการมีเลือดออก

๔. ถ้ามีการปนเปื้อนของเลือด ควรทึบเลือดทั้งหมดในตัวกรองเลือดและสายส่งเลือด แต่ถ้าไม่มีการปนเปื้อน ใส่เลือดกลับเข้าสู่ผู้ป่วยได้

๕. ให้ออกซิเจนถ้าเสียเลือดมาก

๖. รายงานแพทย์

๗. ให้เลือดและสารน้ำตามแผนการรักษาของแพทย์

๘. ถ้าเกิดจากการรั่วซึมของ fistula ใช้ pressure กดบริเวณเหนือส่วนนั้นขึ้นไป

Anaphylactoid type (first use syndrome type A): การสังเกตอาการ มีผื่นขึ้น คัน ไอ มีน้ำมูก ตาแดง ปวดท้อง ท้องเสีย หนืดอยหอบ แน่นหน้าอัก ถ้าอาการ รุนแรงผู้ป่วยจะหยุดหายใจ หัวใจหยุดเต้น

การป้องกัน

๑. ล้างสารปนเปื้อนในตัวกรองเลือดและสายส่งเลือดออกให้มากที่สุด

๒. ใช้ตัวกรองเลือดให้เหมาะสมกับผู้ป่วย

การพยาบาล

๑. หยุดทำการฟอกเลือดโดยไม่ต้องคืนเลือดเข้าตัวผู้ป่วย

๒. ให้ออกซิเจนและให้การพยาบาลตามอาการ

๓. ตรวจวัดและบันทึกสัญญาณชีพทุก ๑๐ - ๑๕ นาที

๔. รายงานแพทย์และให้ยาตามแผนการรักษา

Nonspecific type (first use syndrome type B): การสังเกตอาการ จะมีอาการเจ็บหน้าอัก ปวดหลัง มีไข้ ความดันโลหิตสูง หายใจเหนื่อย หอบ เป็นช่วงเวลาสั้นๆ จนถึง ๑ ชั่วโมง และหายไปได้เอง

การป้องกัน

๑. ล้างสารปนเปื้อนในตัวกรองเลือดและสายส่งเลือดออกให้มากที่สุด

๒. ใช้ตัวกรองเลือดให้เหมาะสมกับผู้ป่วย

การพยาบาล

๑. สามารถฟอกเลือดต่อไปได้

๒. ให้การพยาบาลตามอาการ เช่น ให้ออกซิเจน

๓. ตรวจวัดและบันทึกสัญญาณชีพ ทุก ๑๐ - ๒๐ นาที

๔. รายงานแพทย์

๕. ให้ยาตามแผนการรักษา

๖. การฝ่าติดตามการทำางของเครื่องไตเทียม และการแก้ไขเมื่อพบความผิดปกติ ที่พบบ่อย ๆ มีดังนี้

Dialyzer clotted: การสังเกต มีลิ่มเลือดอุดตันในตัวกรอง, แรงดันทางด้านสายส่งเลือดระหว่าง

ตัวปั๊มเลือดและตัวกรองเลือดสูงขึ้น

การแก้ไข

๑. หนีบสายส่งเลือดออกแล้วใส่ตัวน้ำยาถือ๐๘๙๘๘๔ให้ไฟล์ซึ่งตัวกรองเลือดอัตรา๗๐-๒๐๐ ml/min

๒. กลับตัวกรองเลือดเอาด้านเลือดเข้าข้างบนแล้วปั่นตัวกรองไปมา

๓. เพิ่มอัตราการไหลของเลือดให้ได้อย่างน้อย ๒๐๐ ml/min

Ruptured membrane (Blood leak): การสังเกต มีเสียงสัญญาณเตือนไฟ blood leak detector กระพริบ

การแก้ไข

๑. สังเกตนายาไടีเทียมที่ออกจากตัวกรองเลือดว่ามีเลือดปนหรือไม่

๒. ปลดสายนำยาไடีเทียม ออกจากตัวกรองเลือด

๓. ไล่เลือดกลับเข้าตัวผู้ป่วย

๔. เปลี่ยนตัวกรองเลือดใหม่ แล้วฟอกเลือดต่อ

๕. สังเกตการมีไข้ หน้าสั้น ที่อาจจะเกิดขึ้นกับผู้ป่วย

Air detector และ blood clamp: การสังเกต สังเกตฟองอากาศในวงจรฟอกเลือด ถ้ามีเสียงสัญญาณตรวจจับฟองอากาศซึ่งจะเกิดพร้อมกับหนีบสายส่งเลือดเข้าทันที ตัวปั๊มเลือดจะหยุดหมุน

การแก้ไข

๑. หนีบสายส่งเลือดเข้า

๒. ปลดกระเบาะรับเลือดที่สายส่งเลือดเข้าออกจาก air detector

๓. กดปุ่ม Prime ให้ blood pump ทำงานได้ฟองอากาศ ออกจากสายส่งเลือดเข้าให้หมด

๔. ในกรณีที่ฟองอากาศมากไม่สามารถไล่ออกทางกระเบาะรับเลือดด้านสายส่งเลือดเข้าได้หมด จะต้องปลดสายส่งเลือดด้านนำเลือดออกมาซ้อมต่อ กับสายส่งเลือดด้านนำเลือดเข้า เปิด blood pump circulate ไปเรื่อยๆ จนสามารถ ไล่ฟองอากาศออกได้หมด

๕. นำกระเบาะรับเลือดที่สายส่งเลือดเข้ามาผ่าน air detector ถ้าเครื่องไม่มีเสียงสัญญาณเตือน แสดงว่าไม่มีฟองอากาศในวงจรไടีเทียม สามารถนำสายส่งเลือด ต่อเข้ากับผู้ป่วยทำการฟอกเลือดต่อไปได้

High arterial pressure: การสังเกต ค่าแรงดัน arterial pressure สูงจะมีเสียงสัญญาณเตือน blood pump หยุดหมุน

การแก้ไข

๑. ดูแลไม่ให้สายส่งเลือดออกพับงอ ใช้ปลายเตอร์ติดเข็มและ blood line ให้แน่น

๒. ปรับเข็มให้อยู่ในตำแหน่งที่ดี ถ้า blood flow ยังไม่ดี อาจจะต้องแทงเข็มใหม่ โดยไม่ต้องดึงเข็มเก่าออกจนกว่าฟอกเลือดเสร็จ

๓. ใช้ ๐.๙%NaCl ไล่เลือดผ่านสายส่งเลือดด้านนำเลือดออกและตัวกรองเลือดพยาบาลไล่ลิ่มเลือดออกทางกระแส ถ้าไม่สามารถไล่เลือดออกได้หรือตัวกรองเลือดอุดตันเกิน ๕๐% ควรเปลี่ยนตัวกรองเลือดใหม่

Low arterial pressure: การสังเกต ค่าแรงดัน arterial pressure ต่ำกว่าปกติ (- ๕๐ mmHg) จะมีเสียงสัญญาณเตือน blood pump หยุดหมุน

Low arterial pressure: การสังเกต ค่าแรงดัน arterial pressure ต่ำกว่าปกติ (- ๕๐ mmHg) จะมีเสียงสัญญาณเตือน blood pump หยุดหมุน

การแก้ไข

๑. ลด blood flow rate จนถึงระดับที่สายไม่กระตุก
๒. วัดความดันโลหิต ถ้าความดันโลหิตของผู้ป่วยต่ำให้ ๐.๙% NSS ๑๐๐ – ๒๐๐ ซีซี หรือลด UFR ลง
๓. ถ้าความดันโลหิตปกติ ปรับตำแหน่งเข็มขี้น – ลง ในผู้ป่วยที่ใช้ Double lumen catheter หมุน catheter ไปมา
๔. ถ้า blood flow ยังไม่เดิมลี่ยนที่แท้จริงใหม่ สำหรับผู้ป่วยที่ใช้ Double lumen จะต้องรายงานแพทย์ทราบ

High venous pressure: การสังเกต ค่าแรงดัน venous pressure สูงมากกว่าค่าที่ปรับตั้งไว้จะมีเสียงสัญญาณเตือน blood pump หยุดหมุน

การแก้ไข

๑. ตรวจสอบสายส่งเลือดเข้าว่ามีการพับงอหรือไม่
๒. ตรวจสอบในตัวกรองเลือดและกระเพาะรับเลือดด้านส่งเลือดเข้าว่ามีลิ่มเลือดหรือไม่ โดยใช้ ๐.๙%NaCl ໄล์เลือด ๑๐๐ – ๒๐๐ ml สังเกตตัวกรองเลือดถ้าใส่ตี แสดงว่ามีลิ่มเลือดอุดตันที่สายส่งเลือด ໄล์ลิ่มเลือดออกทางปลายกระเพาะรับเลือด ถ้าไม่สามารถໄล์ลิ่มเลือดออกได้ จะต้องเปลี่ยนสายส่งเลือดชุดใหม่
๓. ตรวจสอบปลาย venous ถ้าต้องใช้แรงดันมากแสดงว่าปลาย venous อุดตัน

Low venous pressure: การสังเกต ค่าแรงดัน venous pressure ลดลงน้อยกว่า ๕๐ mmHg มีเสียงสัญญาณเตือน blood pump จะหยุดหมุน

การแก้ไข

๑. ดูแลอย่างให้เข้ม (AVF) เลื่อนหลุด โดยปิดปลาสเตอร์ให้แน่น
๒. ดูแลข้อต่อให้แน่น
๓. Heparin infusion pump ต้องใส่ให้แน่น เพื่อไม่ให้เกิดการหลุดรั่วและเพื่อตั้งอัตราการใช้ยาให้ถูกต้องดูแลน้ำยาไตเทียมให้หอยในเกณฑ์ปกติถ้ามีค่า High conductivity จะต้องแก้ไขดังนี้
 ๑. ดูแลให้มีแรงดันของน้ำเข้าเครื่องไตเทียมเพียงพอ
 ๒. ตรวจสอบน้ำยาไตเทียม
 ๓. ถ้ามีค่า Low conductivity แก้ไขดังนี้
 ๑. ตรวจสอบอุณหภูมิของน้ำยาไตเทียมก่อนฟอกเลือดทุกรั้ง
 ๒. ตรวจสอบความถูกต้องของน้ำยา
 ๔. อุณหภูมิปกติจะกำหนดไว้ ๓๖.๕ – ๓๗.๐ องศาเซลเซียส ถ้าอุณหภูมิสูงเกิน ๔๐ องศาเซลเซียส เครื่องจะมีสัญญาณเตือน และ Auto bypass

การแก้ไข

๑. ดูแลให้มีแรงดันน้ำเข้าเครื่องให้เพียงพอ
๒. ตรวจสอบอุณหภูมิของน้ำยาไตเทียมก่อนฟอกเลือดทุกรั้ง
๓. แจ้งช่างแก้ไขระบบควบคุมภายนอกเครื่องให้ถูกต้อง

เกณฑ์ชี้วัด

๑. จะต้องมีข้อมูลบันทึกการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยขณะฟอกเลือดทุกราย
๒. เมื่อผู้ป่วยมีภาวะแทรกซ้อนได้รับการแก้ไขช่วยเหลืออย่างถูกต้องทันท่วงที

๒.๓ ประโยชน์ที่ได้รับ

๒.๓.๑ ต่อตนเอง ได้เพิ่มพูนความรู้ ทักษะและประสบการณ์ทางด้านการพยาบาลผู้ป่วยในเรื่องของการบำบัดทดแทนไต (Renal Replacement therapy) โดยเฉพาะผู้ป่วยโรคไตวายระยะสุดท้ายที่ได้รับการรักษาด้วยการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม (Hemodialysis) และการล้างไตทางช่องท้อง (CAPD) รวมทั้งจะได้นำความรู้ที่ได้รับไปวางแผนแก้ปัญหาสุขภาพที่ซับซ้อนในผู้ป่วยบำบัดทดแทนไตและให้การพยาบาลได้ครอบคลุม ๕ มิติ และเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงานระหว่างวิชาชีพพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยบำบัดทดแทนไตและการรักษาแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ การพัฒนาคุณภาพของกิจกรรมการพยาบาล การเรียนรู้ที่จะแก้ไขข้อบกพร่องหรือทบทวนปัญหาต่างๆ เพื่อนำไปสู่แนวทางการแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืนต่อเนื่อง

๒.๓.๒ ต่อหน่วยงาน

๑. นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เกี่ยวกับการบริหารจัดการในหน่วยไตเทียม การดูแลผู้ป่วยบำบัดทดแทนไตที่ได้รับการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม (HD) และการล้างไตทางช่องท้อง (CAPD) ต่อไป

๒. นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการให้คำแนะนำผู้ป่วย ผู้ร่วมงาน ได้อย่างถูกต้องต่อไป

๓. นำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในทางการพยาบาลอื่น ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาสุขภาพที่ซับซ้อนในผู้ป่วยบำบัดทดแทนไตให้การพยาบาลได้ครอบคลุมด้านร่างกาย จิตสังคม จิตวิญญาณ เป็นต้น

๔. ช่วยพัฒนาศักยภาพการให้การบริการพยาบาลของหน่วยงานให้ดียิ่งขึ้น

ส่วนที่ ๓ ปัญหา/อุปสรรค ไม่มี

ส่วนที่ ๔ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

การศึกษาหลักสูตรการพยาบาลเฉพาะทาง สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติการบำบัดทดแทนไต (การฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม) ความมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ทันในการศึกษาอบรมแก่บุคลากรในหน่วยไตเทียม รุ่นต่อๆ ไป โดยได้เข้ารับการฝึกอบรมทั้งสถาบันของรัฐและเอกชน

ลงชื่อ..... ลงชื่อ..... ลงชื่อ.....
ผู้รายงาน

(นางสุภาวดี เขียวสารคุ)

พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

ส่วนที่ ๕ ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

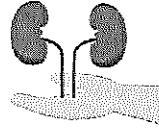
ขอให้นำความรู้ที่ได้มาร่วมงานหน่วยงานและโรงพยาบาลตากสิน

ลงชื่อ.....

(นายชจร อินทรบุตรรัตน์)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลตากสิน

ไต = 脏器 = 臟器

โรคไตเรื้อรังคือ...

ภาวะที่ไตถูกทำลาย มีความเสื่อมช้าๆ ที่การทำงานของไตอย่างช้าๆ และต่อเนื่องเป็นเวลากันจนไม่สามารถฟื้น กลับมาทำงานได้ ตามปกติ เมื่อการดำเนินโรคเก้าสุรัษยะสุดท้าย ที่ໄส์มีความสามารถทำงานที่ได้เพียงพอ ทำให้เกิดการดึงของของเสีย จนผู้ป่วยจำเป็นต้องได้รับการรักษาบำบัดทดแทนไต

สาเหตุที่ทำให้ไตทำงานลดลง

- โรคเบาหวานที่ไม่ควบคุมระดับน้ำตาล
- โรคความดันโลหิตสูงที่ไม่ควบคุมความดันให้ปกติ
- โรคไตอักเสบเรื้อรังชนิดต่างๆ
- โรคนี้ในทางเดินปัสสาวะ
- ทานยาสมุนไพร ยาแก้ปวดคลายเส้น หรือยาชาด เป็นประจำ
- บริโภคอาหารรสเค็ม รสจัด ของมึน ของดอง เป็นประจำ
- โรคทางพันธุกรรม เช่น ไตเป็นถุงน้ำ

ไตปกติทำหน้าที่อะไรบ้าง

- ขับน้ำส่วนเกินออกจากร่างกาย
- ขับขดลึกลึกลับออกจากร่างกาย
- สร้างสมดุลเกลือแร่ในร่างกาย
- สร้างฮอร์โมนเพื่อ
 - ควบคุมความดันโลหิต
 - กระตุ้นการสร้างเม็ดเลือดแดง
 - รักษาความแข็งแรงของกระดูก

วิธีดูแลและป้องกัน ไม่ให้ไตเสื่อม

หากเก็บสัญญาณระยะสุดท้าย

จะมีวิธีรักษาอย่างไร

การรักษาโดยเด็ดขาด เช่น ไตเทียม นี่ เป็นการนำของเสียและน้ำออกจากร่างกายโดยเด็ดขาดผ่านตัวกรองเพื่อกำจัดของเสียปรับสมดุลเกลือแร่และกรด ซึ่งแล้วแต่เลือดในกลับสู่ร่างกาย

การล้างไตทางช่องท้อง: การใส่น้ำยาล้างไตเข้าไปในช่องท้อง ผ่านทางลำไส้เพื่อใช้ในช่องท้อง เพื่อกรองของเสียในร่างกายออก

การผ่าตัดปลูกถ่ายไต: เป็นการผ่าตัดเอาไว้ต่อของผู้อื่นมาใส่ไว้ในร่างกายผู้ป่วยโดยในนั้นอาจได้จากผู้รับจากครึ่งชาติที่ใช้ชีวิตรอด

บริจาคที่ได้รับชีวิต

การนำประโยชน์ให้ไว้ในช่วงบวบ

1. นำความรู้ที่ได้รับมาพัฒนาการศึกษาและผู้ป่วย เพื่อใช้ผู้ป่วยได้รับการดูแล แนะนำและติดตามในเรื่องต่างๆ เช่น การรับประทานอาหาร ยา การดูแลล้างผ้าเลือด การออกกำลังกาย เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
2. นำความรู้ที่ได้มาแลกเปลี่ยนรับรู้กับทีมพยาบาลในช่วงบวบงานเพื่อใช้บุคลากรในช่วงบวบงานได้อย่างเด่นทางการศึกษาและรักษาผู้ป่วยให้ดีที่สุดเท่าที่จะเป็น可能
3. ผู้ป่วยได้รับความสนับสนุนในการบริการที่ได้รับจากบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ฉลุยการดูแลผู้ป่วยฝ่ายօtotที่ได้มาตรฐาน

นางสาวกานต์ ใจกลาง

แพทย์อภิรักษ์ พิจิราภรณ์